

ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน
องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา
**The Effectiveness of 3 Year Development Planning (2008 – 2010) In View of
The Public Subdistrict Administrative Organization Parkrore
Ampoe Singha Nakorn, Changwat Songkhla**

อรอนงค์ เรืองพุทธ
ONANONG RUANGPUT

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Minor Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration**

Prince of Songkla University

2554

ชื่อสารนิพนธ์ ประสิทธิภาพของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน
องค์การบริหารส่วนตำบลป่ากรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา
ผู้เขียน นางสาวอรอนงค์ เรืองพุทธ
สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

คณะกรรมการสอบ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑามณี ตระกูลมุกตา)

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑามณี ตระกูลมุกตา)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมล ส่งวัฒนา)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพจน์ โกวิทยา)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย กาญจนสุวรรณ)

ผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

ชื่อสารนิพนธ์   ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน
 องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

ผู้เขียน   นางสาวอรอนงค์ เรืองพุทธ

สาขาวิชา   รัฐประศาสนศาสตร์

ปีการศึกษา   2554

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ เพื่อหาความสัมพันธ์และทำให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ โดยใช้แบบสัมภาษณ์เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 209 คน แล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for windows version 16 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และ ค่าไคสแควร์ (Chi-square)

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ยระหว่าง 41-50 ปี สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,000 – 10,000 บาท ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดีในทุกด้าน และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับ ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ที่มีความสัมพันธ์กัน คือ ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคกับระดับการศึกษา ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคกับ อาชีพหลัก ด้านการจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนน กับ ระดับรายได้ ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ กับ ระดับการศึกษา ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อกับ อาชีพหลัก ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ กับ ระดับรายได้ ด้านการดูแลสุขภาพสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติกับ อาชีพหลัก ด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง กับ ระดับการศึกษา และด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งกับ อาชีพหลัก มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Minor Thesis Title	The Effectiveness of 3 Year Development Planning (2008 – 2010) In view of the public Subdistrict Administrative Organization Parkrore Ampoe Singha Nakorn, Changwat Songkhla
Author	Miss Onanong Ruangput
Major Program	Public Administration
Academic Year	2011

ABSTRACT

The research on the effectiveness of the 3 Year Development Plan (2008-2010) of Tambon Pak Ro Administrative Organization, Singhanakhon District, Songkhla Province in people's views aimed to study the effectiveness of the 3 Year Development Plan (2008-2010) in views of people classified by sex, age, educational level, and occupation to discover their relationship with the views and to unveil the problems, obstacles and suggestions about them. An interview form was used to collect the data from 209 interviewees. SPSS for Windows Version 16 was used in analyzing the data. The statistics employed were frequency, percentage, and Chi-square.

The results revealed that most subjects were male agriculturalists, aged 41-50, high school graduates or equivalent, and had monthly income between 5,000-10,000 baht. The Three Year Development Plan (2008-2010) was found effective in solving the problems and serving the needs at a high level in all aspects. The statistically significant relationship between personal factors and views on the effectiveness of the 3 Year Development Plan (2008-2010) appeared between provision of water for use and consumption and education level; provision of water for use and consumption and main occupation; provision of electricity and street lights and income level; communicable disease prevention and suppression and main occupation; communicable disease prevention and suppression and income level; environmental and natural resource conservation and main occupation; dissemination of knowledge about the election and educational level; and dissemination of knowledge about the election and main occupation.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี ด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑามณี ตระกูลมุกดา และคณะอาจารย์สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ชี้แนะแนวทางในการวิจัย และได้ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องในงานวิจัยฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอกทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือและเสียสละเวลาในการตอบแบบสัมภาษณ์ และขอขอบคุณ เพื่อนๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษาในการเขียนและวิเคราะห์ข้อมูล จนทำให้งานวิจัยบรรลุผลสำเร็จในที่สุด

สิ่งที่เป็นประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบแก่ทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการวิจัย หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และมอบให้แก่ผู้ที่สนใจทุกท่าน

อรอนงค์ เรืองพุทธ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
Abstract	(4)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
รายการตาราง	(8)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา	1
วัตถุประสงค์	3
สมมติฐาน	3
ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล	5
แนวคิดเกี่ยวกับแผนพัฒนาท้องถิ่น	9
ข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลปากอ	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	43
กรอบแนวคิด	45
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	46
ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง	46
เครื่องมือในการวิจัย	47
การเก็บรวบรวมข้อมูล	48
การวิเคราะห์ข้อมูล	48

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	49
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	50
ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553)	57
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล	61
ปัญหาและข้อเสนอแนะ	105
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	106
สรุปผลการวิจัย	106
อภิปรายผลการวิจัย	108
ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย	109
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	109
 บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
แบบสอบถาม	
ประวัติผู้แต่ง	

รายการตาราง

	หน้า
ตาราง 1 จำนวนและร้อยละด้านข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา	50
ตาราง 2 การปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553)ในทัศนะของประชาชนองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา	53
ตาราง 3 ประสิทธิภาพของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา	57
ตาราง 4 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน ด้านการก่อสร้างและปรับปรุง ถนน สะพาน กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้	61
ตาราง 5 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน ด้านการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้	65
ตาราง 6 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้	69
ตาราง 7 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน ด้านการจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนนกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้	73
ตาราง 8 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน ด้านการก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำ กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้	77
ตาราง 9 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน ด้านการส่งเสริมการศึกษา กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้	81

หน้า

ตาราง 10 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน ด้านการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้	85
ตาราง 11 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน ด้านการส่งเสริมเด็ก สตรี คนชราและผู้พิการกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้	89
ตาราง 12 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้	93
ตาราง 13 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน ด้านการดูแลสุขภาพสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้	97
ตาราง 14 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน ด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้	101

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

ในปี พ.ศ. 2499 มีคำสั่งกระทรวงมหาดไทยให้จัดตั้งสภาตำบล และมีการประกาศใช้ พระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล โดยให้องค์การมีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์ให้ราษฎรในท้องถิ่นเข้ามาแก้ปัญหาของตนเอง แต่การดำเนินงานไม่บรรลุผล เพราะเป็นเรื่องยากที่จะปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น จึงประกาศยกเลิกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นสภาตำบลในปี พ.ศ. 2515 (ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515) และในปี พ.ศ. 2537 จึงมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ยกเลิก ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 โดยมีจุดประสงค์เพื่อปรับปรุงฐานะของสภาตำบลเป็นนิติบุคคล และปรับปรุงการบริหารงานให้เป็นการกระจายอำนาจการปกครองสู่ราษฎรท้องถิ่นมากที่สุด และยกระดับสภาตำบลที่มีรายได้ตามเกณฑ์เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า อบต. มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจัดตั้งขึ้นตาม พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 โดยยกฐานะจากสภาตำบล ที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท องค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละสองคน ซึ่งเลือกตั้งขึ้นโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น กรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงหนึ่งหมู่บ้านให้มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหกคน และในกรณีมีเพียงสองหมู่บ้านให้มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละสามคน องค์การบริหารส่วนตำบลมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรง การเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 กำหนดให้แผนพัฒนามี 3 ประเภท คือ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาสามปี และ แผนการดำเนินงาน แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนเพื่อนำไปสู่การกำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนา การกำหนดภารกิจและแนวทางการดำเนินงานเพื่อนำสู่จุดมุ่งหมายอย่างเป็นระบบและตรงจุดที่สุด รวมถึงเป็นการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้เกิดประโยชน์สูงสุดด้วย และตามระเบียบดังกล่าว ข้อ 17 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนพัฒนาสามปี ซึ่งแผนพัฒนาสามปีเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี มีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาสามปีโดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี มีขั้นตอนในการจัดทำ คือ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับประชาคมท้องถิ่น กำหนดประเด็นหลักการพัฒนาให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา รวมทั้งสอดคล้องกับปัญหา ความต้องการของประชาคมและชุมชน โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาสามปี คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นรวบรวมประเด็นหลักการพัฒนา ปัญหา ความต้องการ และข้อมูลนำมาจัดทำร่างแผนพัฒนาสามปีแล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนพัฒนาสามปีเพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนาสามปีและประกาศใช้แผนพัฒนาสามปี สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนพัฒนาสามปีต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ความเห็นชอบก่อนแล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาสามปี

ความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลขึ้นอยู่กับคุณภาพของการจัดทำแผนพัฒนา ความสามารถที่จะนำแผนพัฒนาสามปีไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน และผลจากการปฏิบัติตามแผนพัฒนาสามปีสามารถแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชนในตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลเพียงใด ขึ้นอยู่กับลักษณะภูมิประเทศสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ บุคลากร และความสามารถของผู้บริหารท้องถิ่นที่จะแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนนั้นได้ หากองค์การบริหารส่วนตำบลมีความสามารถในการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาสามปี ได้อย่างมีประสิทธิภาพก็จะสนองตอบความต้องการและแก้ไขปัญหาของ

ประชาชนในชุมชนได้ในระดับดี เพื่อให้การศึกษาประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี ช่วยแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในตำบลปากกรอ ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นที่จะศึกษาประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553)ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนะเกี่ยวกับประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553)ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา
3. เพื่อให้ทราบปัญหาและอุปสรรคของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553)ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

สมมติฐาน

- 1.แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553)ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนตำบลปากกรอ ได้ในระดับดี
2. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับทัศนะเกี่ยวกับประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553)ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา
2. ทำให้ทราบปัญหาและอุปสรรค ของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553)ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยเชิงปริมาณจะศึกษาประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2551-2553) ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

นิยามศัพท์เฉพาะ

ประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถในการบรรลุถึงเป้าหมาย การแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชนในตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

แผนพัฒนาสามปี หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาสามปีโดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทางในการศึกษาดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล
2. แนวคิดเกี่ยวกับแผนพัฒนาท้องถิ่น
3. ข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ
4. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. กรอบแนวคิดการวิจัย

1. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล

1.1 ความหมายของประสิทธิผล

คำว่าประสิทธิผล (Effectiveness) ได้มีนักวิชาการหลายท่านให้คำนิยามความหมายไว้ดังนี้

อุทัย หิรัญโต (2531) (อ้างถึงใน อุทัยวรรณ เกษีสม 2550,5) กล่าวถึงคำว่าประสิทธิผล หมายถึง ผลสำเร็จของการบริหารที่บรรลุถึงเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานที่ไม่มีประสิทธิภาพก็ได้ เพราะประสิทธิผลเพียงแต่พิจารณาถึงผลงานที่ได้รับเท่านั้น ลักษณะการบริหารที่มีประสิทธิภาพ คือ การใช้ทรัพยากรการบริหารอย่างประหยัดเกิดผลรวดเร็ว โดยการนำเวลาเข้ามาพิจารณาด้วย

ประพันธ์ สุริหาร (2533) (อ้างถึงใน อุทัยวรรณ เกษีสม 2550,5-6) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลว่า หมายถึง การพิจารณาผลของการทำงานที่สำเร็จตามความคาดหมายไว้ ความสำเร็จของงานอย่างมีประสิทธิภาพนั้น อาจเกิดจากการปฏิบัติงานที่ไม่ประหยัด หรือไม่มีประสิทธิภาพก็ได้ เพราะประสิทธิภาพเป็นเรื่องของการทำงานให้ได้ผลสูงสุด ส่วนประสิทธิผลเป็นเรื่องของการเอาผลงานที่สำเร็จดังที่คาดหวังมาพิจารณา ดังนั้นงานที่มีประสิทธิผลจึงไม่จำเป็นต้องมีประสิทธิภาพเสมอไป

เกรียงศักดิ์ เขียวยิ่ง (2529) (อ้างถึงใน อุทัยวรรณ เกษีสม. 2550 , 5) ได้ให้ความหมาย ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสำเร็จของเป้าหมาย ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน สิ่งที่เราได้ตัดสินใจกระทำ

เจมส์ (1973) (อ้างถึงใน อุทัยวรรณ เกษีสม. 2550 , 5) กล่าวถึงประสิทธิผลขององค์การว่าเป็นความสามารถในการบรรลุถึงเป้าหมาย (Degree of goal achievement)

เรตติน(1971) (อ้างถึงใน อุทัยวรรณ เกษีสม. 2550 , 5) ได้นิยามคำว่า “Effectiveness is the extent to which a manager achieves the output requirements of his position” หรือ ประสิทธิภาพเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการกระทำของผู้บริหารให้ผลงานนั้นบรรลุผลสำเร็จตามความคาดหวัง งานของนักบริหารจะต้องเน้นอยู่ที่ประสิทธิผลคือจะต้องทำงานให้ได้ผล ประสิทธิภาพการบริหารหรือการจัดการมีส่วนสัมพันธ์กับผลงานหรือผลผลิตที่นักบริหารได้กระทำในสถานการณ์หนึ่ง โดยใช้วิธีการปฏิบัติงานที่เหมาะสมเพื่อให้ได้ผลงานมากขึ้นเรื่อยๆ หรือให้ได้ผลงานมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

อุทัยวรรณ เกษีสม (2550, 6) กล่าวถึง ความมีประสิทธิภาพ หมายถึง การแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชนในตำบล

Dunn(1994) (อ้างถึงในสุวิมล ติรกานันท์ .2548,232) กล่าวว่า ประสิทธิภาพหมายถึง การพิจารณาถึงผลของโครงการว่าบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ในทางสังคมศาสตร์หรือทางสาธารณสุขศาสตร์ โครงการที่จัดทำขึ้นเป็นการบริการที่รัฐพึงมีให้แก่ประชาชนจึงไม่สามารถพิจารณาเฉพาะการลงทุนและผลที่ได้รับเท่านั้น แต่จะต้องพิจารณาถึงการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการด้วย การบรรลุวัตถุประสงค์จึงเป็นประเด็นที่สำคัญ ส่วนตัวชีวิตที่ใช้จะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของแผนงานหรือโยบายนั้น ๆ

ปกรณั ปรียากร (2543,110) กล่าวว่า บรรทัดฐานด้านประสิทธิผล (Effectiveness criterion) หมายถึง การทำงานให้บรรลุเป้าหมายของผลงานและวัตถุประสงค์ของโครงการทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการควบคุมคุณภาพจะเป็นเรื่องที่สำคัญที่มีความสำคัญมากที่สุด นอกจากนั้นยังต้องเชื่อมสัมพันธ์กับโครงการอื่นๆในแผนงานเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อบรรลุสู่จุดมุ่งหมายในระดับแผนงานอีกด้วย

Etzioni (อ้างถึงใน ภรณ์ กิริติบุตร .2529,18) กล่าวว่า ภายใต้ system model การวิเคราะห์ประสิทธิภาพอาจจะทำได้ด้วยการถามคำว่า ภายใต้สภาพแวดล้อมหรือสภาวะปัจจุบัน ส่วนองค์การสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่แจกจ่ายไปยังส่วนขององค์การที่ทำหน้าที่ต่างๆ ได้ประโยชน์สูงสุดเพียงใด ประโยชน์สูงสุดในที่นี้หมายถึง การกระจายทรัพยากรไปสนองความต้องการต่างๆ ขององค์การ ไม่ใช่มุ่งใช้ทรัพยากรไปเพื่อสนองความต้องการกิจกรรมใดกิจกรรม

หนึ่ง โดยเฉพาะ ถึงแม้กิจกรรมนั้นจะเป็นกิจกรรมเพื่อเป้าหมายขององค์กรโดยตรงก็ตาม ทั้งนี้ Etzioni ต้องการชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่าง system model กับ goal model ในการวัดประสิทธิผลขององค์กร ซึ่งในกรณีหลัก คือ การวัดองค์กรมีประสิทธิผลหรือไม่ โดยองค์กรวัดว่าองค์กรได้บรรลุเป้าหมายไปแล้วมากน้อยเพียงใด

Price (อ้างถึงใน กรณี กิรีติบุตร .2529,57) ได้ทำการสำรวจศึกษาปัญหาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมองค์กรที่เกี่ยวกับประสิทธิผลขององค์กรที่ได้รับการตีพิมพ์แล้ว จำนวน 50 เรื่อง แนวความคิดของไพรซ์เกี่ยวกับประสิทธิผลขององค์กรถูกจำกัดเพียงว่าเป็นความสามารถในการบรรลุเป้าหมาย

Friedlander and Pickle (อ้างถึงใน ถนนอม ม่วงกลม.2543,14) กล่าวว่าเกณฑ์การวัดหรือประเมินประสิทธิผลขององค์กรต้องสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการพึ่งพาอาศัยดังกล่าว (interdependencies) โดยประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการ คือ

1. ความสามารถในการได้กำไร หรือ profitability
2. ความมากน้อยขององค์กรที่องค์กรสามารถสร้างความพอใจให้แก่สมาชิก
3. ความมากน้อยของการมีคุณค่าขององค์กรที่มีต่อสังคมที่องค์กรเป็นส่วนหนึ่ง

Georgopoulos and Tennenbaum (อ้างถึงใน กรณี กิรีติบุตร .2529,65) กล่าวว่า ประสิทธิผลขององค์กร หมายถึง ความมากน้อยของการที่องค์กรในฐานะที่เป็นระบบสังคมสามารถบรรลุถึงเป้าหมายได้โดยทรัพยากรและหนทางที่มีอยู่ โดยไม่ทำให้ทรัพยากรและหนทางที่มีอยู่เสียหายและโดยไม่สร้างความตึงเครียดที่ไม่สมควรให้แก่สมาชิก ดังนั้นตัวแปรที่จะใช้วัดประสิทธิผลขององค์กร จึงประกอบด้วย

1. ความสามารถในการผลิตขององค์กร (productivity)
2. ความยืดหยุ่น (flexibility) ขององค์กรในรูปแบบของความสำเร็จในการปรับตัวเข้ากัน การเปลี่ยนแปลงภายในองค์กร และความสำเร็จในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงซึ่งเกิดนอกองค์กร
3. การปราศจากความตึงเครียด (strain) หรือการขัดแย้งรุนแรงระหว่างกลุ่มย่อยในองค์กรหรือระหว่างงานในองค์กร

จิโรช วิระชัย และคณะ (2546,532) ได้ให้ความหมายประสิทธิผลไว้ว่า หมายถึง การบรรลุเป้าหมายหรือสนองตอบต่อความต้องการแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินของประชาชนทันตามความต้องการ

พิทยา บวรวัฒนา (อ้างถึงในพุลศักดิ์ อินทรโยธา.2538,42) เห็นว่าประสิทธิผลขององค์การเป็นเรื่องของการพิจารณาว่าองค์การประสบผลสำเร็จได้เพียงใดในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย หรือสภาพขององค์การที่ตึงใจหรือปรารถนาให้เกิดขึ้น

มัทนา สุวรรณเรือง (อ้างถึงในพุลศักดิ์ อินทรโยธา.2538,42) ชี้ให้เห็นว่าประสิทธิผลขององค์การ หมายถึง ความสามารถขององค์การในการบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากร บริหารอย่างคุ้มค่า สมาชิกเกิดความพอใจในงานและองค์การโดยส่วนรวมสามารถปรับและพัฒนาเพื่อดำรงอยู่ต่อไปได้

สรุป ประสิทธิภาพ หมายถึง การทำงานให้บรรลุเป้าหมายของผลงานและวัตถุประสงค์ของโครงการทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ความสำเร็จของงานอย่างมีประสิทธิภาพนั้น อาจเกิดจากการปฏิบัติงานที่ไม่ประหยัด หรือไม่มีประสิทธิภาพก็ได้ เพราะประสิทธิภาพเป็นเรื่องของการทำงานให้ได้ผลสูงสุด ส่วนประสิทธิผลเป็นเรื่องของการเอาผลงานที่สำเร็จดังที่คาดหวังมาพิจารณา ดังนั้นงานที่มีประสิทธิผลจึงไม่จำเป็นต้องมีประสิทธิภาพเสมอไป

1.2 เกณฑ์การวัดประสิทธิผล

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2546,56) การประเมินประสิทธิผล เป็นเกณฑ์พิจารณาระดับการบรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะด้าน โดยดูจากผลลัพธ์จากการดำเนินงาน ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของประชากรกลุ่มเป้าหมายตามโครงการ ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ประการ คือ

(1) **ระดับการบรรลุเป้าหมาย** เป็นตัวชี้วัดว่าโครงการบรรลุเป้าหมายด้านใดบ้างและการบรรลุเป้าหมายส่งผลต่อประชากรเป้าหมายอย่างไร โดยสามารถวัดการเปลี่ยนแปลงในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรเป้าหมาย อาทิ การบรรลุเป้าหมายด้านเศรษฐกิจ สังคม

(2) **ระดับการมีส่วนร่วม** เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จ โดยให้ความสำคัญกับมิติการมีส่วนร่วม โดยสามารถอธิบายความสัมพันธ์เชิงเหตุผลได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนส่งผลต่อระดับความสำเร็จมากน้อยเพียงไร และโครงการจะปรับปรุงส่งเสริมการมีส่วนร่วมได้อย่างไร ระดับการมีส่วนร่วมสามารถวัดจาก จำนวนประชากร ความถี่ระดับและกิจกรรม ซึ่งครอบคลุมการร่วมตัดสินใจ วางแผนและติดตามผล

(3) **ระดับความพึงพอใจ** เป็นเกณฑ์วัดระดับการยอมรับ โดยอาจพิจารณาจากสัดส่วนของประชากรเป้าหมายที่พึงพอใจกับบริการของรัฐ สัดส่วนของครัวเรือนที่พอใจการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่โครงการ ระดับความพึงพอใจในมาตรการตามโครงการ

(4) ความเสี่ยงของโครงการ เป็นตัวชี้วัดประสิทธิผลเพื่อดูว่าโครงการมีความเสี่ยงในการบรรลุเป้าหมายด้านใดด้านหนึ่งหรือเป้าหมายรวมของโครงการหรือไม่ ซึ่งค่าความเสี่ยงจะประเมินจากการเปลี่ยนแปลงสถานะแวดล้อมของโครงการ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

2. แนวคิดเกี่ยวกับแผนพัฒนาท้องถิ่น

2.1 ความหมายของการวางแผน

สุพิน เกชาคุปต์ (ม.ป.ป, 21) การวางแผน (Planing) คือ การคิดล่วงหน้าก่อนการปฏิบัติว่าจะทำอะไร ทำอย่างไร ใช้ทรัพยากรอะไร ใครเป็นผู้ทำ และมีวัตถุประสงค์ของการทำเพื่ออะไร ถ้าการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคล/หน่วยงาน เป็นไปอย่างมีเป้าหมายและเชื่อมโยงระหว่างชิ้นงานแต่ละชนิด มีลำดับขั้นตอนการปฏิบัติที่สอดคล้องและมีทิศทางเดียวกัน ก็ย่อมทำให้ผลการปฏิบัติงานเป็นไปตามที่กำหนดได้อย่างราบรื่น การวางแผนเกี่ยวข้องกับการกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective) ภาระรับผิดชอบ (Mission and Responsibilitics) ของบุคคล หน่วยงาน และองค์กรทุกระดับ ที่ต้องสอดคล้องกันเป็นลำดับขั้น คือ ในระดับองค์กรจะกำหนดภารกิจ (Mission) วิสัยทัศน์ (Vision) และกลยุทธ์(Strategies) และระดับปฏิบัติการ ได้แก่ การกำหนดรายละเอียดของความรับผิดชอบ เป้าหมายของหน่วยงานระดับย่อย ระดับทีมงาน และระดับปัจเจกบุคคล และแนวทางการดำเนินงานที่ให้ไปสู่เป้าหมายดังกล่าว

เสถียร เหลืองอร่าม (อ้างถึงในวราพร นิบุร์. 2550, 17) การวางแผน คือ การเลือกวิธีทางในอนาคตจากทางเลือกหลาย ๆ ทาง ที่จะทำให้กิจกรรมทั้งหมด หรือเฉพาะทางแผนงานดำเนินไปตามวิธีทางนั้น การวางแผนเป็นการตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไรจะทำเมื่อไร จะทำให้ใครและจะมีวิธีการทำอย่างไร การวางแผนจึงเป็นการทำกิจการไปสู่วัตถุประสงค์ที่เลือกไว้โดยวิธีทางที่ถูกหลักที่สุด

สรุป การวางแผน หมายถึง การตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไร จะทำเมื่อไร จะทำให้ใครและจะมีวิธีการทำอย่างไร การวางแผนจึงเป็นการทำกิจการไปสู่วัตถุประสงค์ที่เลือกไว้โดยวิธีทางที่ถูกหลักที่สุด

2.2 แนวความคิดและความสำคัญของการวางแผน

อนันต์ เกตุวงศ์ (อ้างถึงใน วราพร นิบุร์. 2550,18) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวางแผนไว้ดังนี้

1. การวางแผนเป็นหน้าที่อันดับแรกของผู้บริหาร นักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึง หน้าที่สำคัญของผู้บริหาร คือ การวางแผน การจัดการ การบังคับบัญชา การประสานงานและการควบคุม ในทางวิชาการนั้นยอมรับการวางแผนว่าสำคัญมาก

2. การวางแผนและแผนเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สำคัญ ผู้ปฏิบัติตามแผนสามารถศึกษาเรียนรู้วิธีการขั้นตอนและกระบวนการทำงานได้จากแผนก่อนที่จะลงมือปฏิบัติ ดังนั้น จึงช่วยให้การทำงานของเขามีความเป็นไปได้มาก ทั้งเป็นที่เชื่อว่าจะทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงานด้วย แผนจึงมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับผู้ปฏิบัติงานและองค์กร

3. แผนและการวางแผนเป็นตัวกำหนดทิศทาง และความรู้สึกรู้สึกในเรื่องของความมุ่งหมายสำหรับองค์กรให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนได้รู้ นอกจากนี้แผนยังเป็นกรอบสำหรับการตัดสินใจให้ผู้ปฏิบัติงานได้อย่างดี จึงสามารถป้องกันมิให้มีการตัดสินใจแบบเพื่อแก้ปัญหาแต่ละครั้งไปเท่านั้น

4. แผนและการวางแผนจะช่วยให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานมองไปในอนาคตและเห็นโอกาสที่จะแสวงหาประโยชน์หรือกระทำการต่าง ให้สำเร็จตามมุ่งหมายได้ทั้งยังทำให้มองเห็นปัญหาอุปสรรคและภัยคุกคามต่าง ๆ เพื่อจะได้หาทางป้องกันตลอดจนการลดภาวะความเสี่ยงต่าง ๆ ไปด้วย

5. การตัดสินใจที่มีเหตุผลในการวางแผนนั้นจะมีการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้าซึ่งมีเวลาพอที่จะใช้ทั้งหลักทฤษฎี แนวความคิดและหลักการประกอบกับตัวเลข สถิติและข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาตัดสินใจ จึงทำให้การตัดสินใจเป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสมและมีเหตุมีผลและเป็นประโยชน์ตามต้องการหรือเป็นไปตามวัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น

2.3 ประโยชน์ของการวางแผน (Advantages of Planning)

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2546,3) การวางแผนที่ดีย่อมส่งผลให้เกิดประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. บรรลุจุดมุ่งหมาย (Attention of Objectives) การวางแผนทุกครั้งจะมีจุดหมายปลายทาง เพื่อให้องค์การบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดให้ การกำหนดจุดมุ่งหมายจึงเป็นงานขั้นแรกของการวางแผน ถ้าจุดมุ่งหมายที่กำหนดมีความแจ่มชัดก็จะช่วยให้การบริหารแผนมีทิศทางมุ่งตรงไปยังจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างสะดวกและเกิดผลดี

2. ประหยัด (Economical Operation) การวางแผนเกี่ยวข้องกับ การใช้สติปัญญา เพื่อคิดวิธีการให้องค์การบรรลุถึงประสิทธิภาพ เป็นการให้งานในฝ่ายต่าง ๆ มีการประสานงานกันดี กิจกรรมที่ดำเนินมีความต่อเนื่องกัน ก่อให้เกิดความเป็นระเบียบในงานต่าง ๆ ที่ทำ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรต่าง ๆ อย่างคุ้มค่า นับว่าเป็นการลดต้นทุนที่ดี ก่อให้เกิดการประหยัดแก่องค์การ

3. ลดความไม่แน่นอน (Reduction of Uncertainty) การวางแผนช่วยลดความไม่แน่นอนในอนาคตลง เพราะการวางแผนเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคต การวางแผนที่มีประสิทธิภาพเป็นผลมาจากการวิเคราะห์พื้นฐานของข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้นแล้ว ทำการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตและได้หากแนวทางพิจารณาป้องกันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไว้แล้ว

4. เป็นเกณฑ์ในการควบคุม (Basis of control) การวางแผนช่วยให้ผู้บริหารได้กำหนดหน้าที่การควบคุมขึ้น ทั้งนี้ เพราะการวางแผนและการควบคุมเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออกเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการคู่กันอาศัยซึ่งกันและกัน กล่าวคือถ้าไม่มีการวางแผนก็ไม่สามารถมีการควบคุม กล่าวได้ว่าแผนกำหนดจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการปฏิบัติงานในหน้าที่การควบคุม

5. ส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมและการสร้างสรรค์ (Encourages innovation and Creativity) การวางแผนเป็นพื้นฐานด้านการตัดสินใจ และเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดแนวความคิดใหม่ ๆ (นวัตกรรม) และความคิดสร้างสรรค์ทั้งนี้เนื่องจากขณะที่ฝ่ายจัดการมีการวางแผนกันนั้นจะเป็นการระดมปัญญาของคณะผู้ทำงานด้านการวางแผนทำให้เกิดความคิดใหม่ ๆ และความคิดสร้างสรรค์ นำมาใช้ประโยชน์แก่องค์การและยังเป็นการสร้างทัศนคติการมองอนาคตระหว่างคณะผู้บริหาร

6. พัฒนาแรงจูงใจ (Improves Motivation) ระบบการวางแผนที่ดีจะเป็นการบ่งชี้ให้เห็นถึงความร่วมแรงร่วมใจในการทำงานของผู้บริหาร และยังเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้น

ในกลุ่มคนงานด้วย เพราะเขารู้อย่างชัดเจนว่าองค์กรคาดหวังอะไรจากเขาบ้าง นอกจากนั้น การวางแผนยังเป็นเครื่องมือฝึกและพัฒนาแรงจูงใจที่ดีสำหรับผู้บริหารในอนาคต

7. พัฒนาการแข่งขัน (Improves Competitive Strength) การวางแผนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้องค์กรมีการแข่งขันมากกว่าองค์กรที่ไม่มีการวางแผนหรือมีการวางแผนที่ขาดประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพราะการวางแผนจะเกี่ยวข้องกับการขยายขอบข่ายการทำงาน เปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน ปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

8. ทำให้เกิดการประสานงานที่ดี(Better Coordination) การวางแผนได้สร้างความมั่นใจในเรื่องเอกภาพที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กร ทำให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดวางไว้มุ่งไปที่จุดมุ่งหมายเดียวกันมีการจัดประสานงานในฝ่ายต่าง ๆ ขององค์กรเพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนในงานแต่ละฝ่ายขององค์กร

อริสธรรม พรหมมะ(2545, 139) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการวางแผนไว้ ดังนี้

1. ทำให้มีแนวทางชัดเจนในการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ
2. ทำให้ความสำเร็จในการทำงานมีความเป็นไปได้มากขึ้น
3. ทำให้เกิดความประหยัดในการใช้ทรัพยากรสำหรับปฏิบัติงาน ไม่ว่าจะในเรื่องกำลังคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และสถานที่
4. ทำให้เกิดความรอบคอบในการทำงานเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายที่ต้องการ เพราะต้องอาศัยความรู้ ประสบการณ์ และความชำนาญของนักวางแผนในการกำหนดวิธีการปฏิบัติ
5. ทำให้เกิดความรวดเร็วในการทำงานมากขึ้น เพราะมีการกำหนดวิธีการทำงานไว้อย่างชัดเจนล่วงหน้า
6. ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของแผนงานและโครงการร่วมกันถ้ามีการประสานกันอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างผู้วางแผนกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

2.4 ประเภทของแผน

ประสิทธิ์ ดงยั้งศิริ (อ้างถึงใน อริสธรรม พรหมมะ 2545, 139-140) ได้จำแนกประเภทของการวางแผนไว้หลายวิธี ได้ดังนี้

(1) จำแนกตามระบบเศรษฐกิจการเมือง

(1.1) การวางแผนแบบสั่งการ (Directive planning) เป็นการวางแผนที่รัฐบาลเป็นผู้กำหนดและควบคุมการผลิต การบริโภค และการใช้ทรัพยากร ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องปฏิบัติตาม เป็นการวางแผนภายใต้ระบบเศรษฐกิจการเมืองแบบสังคมนิยม เช่น ในรัสเซีย

(1.2) การวางแผนแบบชี้แนะ (Indicative planning) เป็นการวางแผนที่รัฐบาลวางกรอบหรือทิศทางการพัฒนาเพื่อชักนำให้เอกชนหรือกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ดำเนินการเป็นการวางแผนภายใต้ระบบเศรษฐกิจและการเมืองแบบทุนนิยม เช่น ในฝรั่งเศส

(2) จำแนกตามหน้าที่

(2.1) การวางแผนส่วนรวมหรือมหภาค(Macro-planning) เป็นการวางแผนโดยส่วนรวมของทั้งประเทศเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายของการพัฒนา เช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(2.2) การวางแผนรายสาขา (Sectorial planning) เป็นการวางแผนเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย นโยบาย แนวทาง และงบประมาณของแต่ละสาขา เช่น แผนพัฒนาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม แผนพัฒนาการศึกษา แผนพัฒนาประชากร แผนพัฒนาจิตใจ

(2.3) การวางแผนโครงการ (Project planning) หรือการวางแผนในระดับจุลภาค (Micro-planning) เป็นการวางแผนโครงการแต่ละสาขาการพัฒนา ซึ่งรวมถึงการวางแผนโครงการเพื่อพัฒนาในแต่ละพื้นที่ย่อยของประเทศ ได้แก่ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด หรือโครงการพัฒนาชนบทและโครงการพัฒนาเมือง

(3) จำแนกตามระยะเวลา

(3.1) การวางแผนระยะยาว(Long-term planning or perspective planning) ประมาณ 10-20 ปี เป็นการวางแผนที่ประเมินแนวโน้มการพัฒนาในระยะยาวของประเทศ

(3.2) การวางแผนระยะปานกลาง (Intermediate range planning) ประมาณ 3-7 ปี ส่วนมาก 5 ปี เป็นการวางแผนที่มีการระบุจุดมุ่งหมาย นโยบาย ทรัพยากร และแนวทางการพัฒนาต่างๆ ที่รัฐบาลตั้งใจจะดำเนินการในระยะของแผน

(3.3) การวางแผนหมุนเวียน (Rolling planning) เป็นการวางแผนระยะปานกลางที่จัดทำขึ้นทุกๆ สิ้นปี คือเมื่อมีการปฏิบัติตามแผนของปีที่หนึ่งแล้ว ก็จะมีการทบทวนเป้าหมาย แนวทาง และโครงการต่างๆ ของแผนที่เหลือ และที่จะเพิ่มเติมเข้าไปอีกเป็นปีสุดท้ายของแผนเพื่อให้ระยะเวลาของแผนเป็นไปตามเดิม

(3.4) การวางแผนประจำปี (Annual planning) เป็นการวางแผนเชิงปฏิบัติการ (Operational planning) หรือการวางแผนเชิงควบคุม (Controlling planning) โดยมีการกำหนดเป้าหมาย งบประมาณ และโครงการ

2.5 กระบวนการวางแผน (Steps in Planning)

อริสตรอม พรหมมะ (2545, 140-142) ขั้นตอนในการวางแผนนั้น นักวิชาการหลายคนได้เสนอไว้ ซึ่งมีความหมายแตกต่างกันในรายละเอียด อย่างไรก็ตาม เมื่อประมวลแนวคิดต่างๆ เหล่านั้นเข้าด้วยกัน จะเห็นได้ว่ามีขั้นตอนสำคัญดังต่อไปนี้

1. การเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดปัญหาที่จะนำมาจัดแผน ก่อนที่จะมีการจัดทำแผน นักวางแผนจะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่ต้องการจะแก้ไขและนโยบายที่ต้องการจะนำไปดำเนินการอย่างเพียงพอ

2. การกำหนดนิยามและรายละเอียดเกี่ยวกับปัญหาที่จะนำมาจัดทำแผน เนื่องจากปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นมีมากมายหลากหลายประเภท ทั้งที่เป็นปัญหส่วนตัวและส่วนร่วม นักวางแผนจะต้องวิเคราะห์ได้ว่าปัญหาใดเป็นปัญหาที่เรียกว่า ปัญหาทางนโยบาย (Policy problems) เพราะปัญหาที่จะต้องนำมาจัดทำแผนต้องเป็นปัญหาทางนโยบายเท่านั้น ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อส่วนร่วม เป็นปัญหาที่นำมาเป็นเป้าหมายของการกำหนดนโยบายเพื่อแก้ไขให้หมดไปหรือลดลง เช่น อาชญากรรม สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ความยากจน โรคเอดส์ เป็นต้น นักวางแผนจะต้องระบุให้ชัดเจนว่าปัญหาทางนโยบายที่ต้องการนำมาจัดทำแผนนั้นคือปัญหาอะไร ทำไมจึงต้องแก้ปัญหานั้น พร้อมทั้งนำเสนอข้อมูลโดยละเอียด เช่น สภาพแวดล้อมของปัญหา สาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหา ลักษณะของปัญหา เป็นต้น

3. การกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหานั้น เมื่อทราบปัญหาที่ต้องการแก้ไขอย่างชัดเจนแล้ว นักวางแผนจะต้องพยายามหาแนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าวโดยให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์หรือวัตถุประสงค์ของนโยบายที่กำหนดไว้ แนวทางในการแก้ปัญหานั้นอาจมีได้หลายแนวทาง เช่น การแก้ปัญหารถติดในกรุงเทพมหานครอาจใช้วิธีการสร้างทางด่วน การสร้างรถไฟฟ้า เป็นต้น การนำเสนอแนวทางต่าง ๆ เหล่านี้อาจมาจากวิธีการระดมสมอง (Brain storming) การวิเคราะห์จากงานวิจัยและการทดลอง การสำรวจอย่างรวดเร็ว การทบทวนวรรณกรรม การศึกษาวิธีการแก้ปัญหานั้นที่มีอยู่ เป็นต้น

4. การประเมินทางเลือกในการแก้ปัญหานั้น หลังจากมีการนำเสนอทางเลือกในการแก้ปัญหานั้น อาจพบว่าบางปัญหามีการเสนอแนวทางแก้ปัญหามากหลายแนวทาง แต่ละแนวทางอาจมีข้อดี ข้อเสียต่างกัน ดังนั้น ผู้วางแผนจึงต้องทำการคัดเลือกแนวทางที่เหมาะสม เพื่อนำมากำหนดเป็นแผนต่อไป แนวทางหลากหลายแนวทางเหล่านี้เรียกว่า “ทางเลือก” การประเมินทางเลือกต่างๆ เพื่อคัดเลือกแนวทางที่เหมาะสมที่สุดนั้นกระทำได้หลายวิธี ที่สำคัญคือการใช้เทคนิคในการพยากรณ์ อาจเป็นการพยากรณ์แนวโน้ม (Extrapolation) ซึ่งใช้เหตุการณ์ในอดีตทำนายเหตุการณ์

ในอนาคต การพยากรณ์ทางทฤษฎี (Theoretical forecasting) ซึ่งนำความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ มาพิจารณาเพื่อทำนายผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นหลังการนำนโยบายไปปฏิบัติ หรือการพยากรณ์เชิงอรรถศาสตร์ (Intuitive forecasting) ซึ่งอาศัยความรู้สึกที่เกิดขึ้นในใจในการทำนายเหตุการณ์ นอกจากนี้ ยังมีเทคนิคอื่น ๆ ที่สามารถนำไปใช้ในการประเมินทางเลือกดังกล่าวได้ เช่น การวิเคราะห์การตัดสินใจอย่างรวดเร็ว (Quick decision analysis) การวิเคราะห์ความไว (Sensitivity analysis) เป็นต้น

5. การเขียนแผนงาน (Program) เมื่อผู้วางแผนตัดสินใจเลือกทางเลือกในการแก้ปัญหาได้แน่นอนแล้ว ขั้นตอนต่อไปก็คือ การเขียนแผนงานในการแก้ปัญหาตามแนวทางที่ได้เลือกไว้ การเขียนแผนงานดังกล่าวอาจใช้วิธีการวางแผนแบบมีส่วนร่วม (Program Planning Method) หรือการใช้กลยุทธ์สร้างแบบตามอุดมคติ (Ideals Strategy) ก็ได้

6. การอนุมัติแผนงาน

แผนงานที่กำหนดขึ้นนั้นจะมีการนำเสนอผู้บังคับบัญชาที่รับผิดชอบเพื่อลงนามอนุมัติ หลังจากได้รับการอนุมัติแล้วจึงจะนำไปจัดทำโครงการในแต่ละแผนงานต่อไป

7. การเขียนโครงการ (Project) แผนงานแต่ละแผนงานอาจนำมาจัดทำเป็นโครงการได้หลายโครงการ

8. การขออนุมัติโครงการ ก่อนที่โครงการต่าง ๆ จะมีการนำไปปฏิบัติ จะต้องได้รับการอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาที่รับผิดชอบ โครงการดังกล่าวอาจไม่ได้รับการอนุมัติทั้งหมดเนื่องจากแต่ละโครงการย่อมมีข้อดีข้อเสียมากน้อยต่างกัน การวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของแต่ละโครงการดังกล่าว เรียกว่าการวิเคราะห์โครงการ ซึ่งอาจกระทำได้หลายวิธี เช่น การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางเทคนิค การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจและการเงิน การวัดความอยู่รอดทางการเมือง การวัดความสามารถทางการบริหาร เป็นต้น ตามหลักการ โครงการที่ได้รับการประเมินว่าเหมาะสมที่สุดหรือมีความเป็นไปได้น้อยกว่า แต่ในทางปฏิบัติ อาจมีเรื่องผลประโยชน์ส่วนตนเข้าไปเกี่ยวข้อง การอนุมัติโครงการบางโครงการจึงไม่เป็นไปตามหลักการดังกล่าว

2.6 ปัญหาในการวางแผนกับเทคนิคการปรับปรุงแผนงานและโครงการ

Faludi (อ้างถึงใน อรรถธรรม พรหมมะ 2545, 143) แม้ว่าการวางแผนจะเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้มีการดำเนินงานได้อย่างเป็นระบบและมีขั้นตอนในการทำงานชัดเจน แต่ก็ยังมีปัญหาหลายประการเกิดขึ้นในด้านปรัชญาการจัดทำแผน กระบวนการในการวางแผน การใช้เทคนิคในการวางแผน การวิเคราะห์โครงการ การบริหารแผนและโครงการ

ตลอดจนการติดตามและประเมินผลโครงการปัญหาเหล่านี้มักมีรากฐานมาจากการขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะในด้านการวางแผนรวมทั้งขาดการติดตามและประเมินผลโครงการ ดังนั้น นักวางแผนจึงต้องพยายามสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหน่วยงานที่ตนทำงาน เข้าใจวิธีการในการวางแผน เข้าใจสิ่งแวดล้อมที่ได้รับผลจากการวางแผน และเข้าใจการปฏิบัติงานในหน่วยงานเป็นอย่างดี นอกจากนี้ นักวางแผนยังต้องพยายามแสวงหาทางเปรียบเทียบประสบการณ์ของตนเองกับของผู้อื่น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ต้องสนใจความรู้และประสบการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การวางแผน ต้องรู้จักถ่ายทอดประสบการณ์ รู้จักเปรียบเทียบการวางแผนที่ต่างสิ่งแวดล้อม ต่างขอบเขตเนื้อหา เพราะจะทำให้ นักวางแผนสามารถสร้างกรอบแนวคิดในการวางแผนได้ ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ นักวางแผนจะต้องพยายามปรับปรุงหน่วยงานและวิธีการวางแผนอย่างเป็นระบบ นั่นก็คือ นักวางแผนจะต้องพัฒนาศักยภาพของตนทั้งในด้านความเข้าใจ (Understanding) การเปรียบเทียบ (Comparing) และการออกแบบ (Designing) เป็นอย่างดี

แม้ว่านักวางแผนจะมีบทบาทมากมายก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติจะพบว่ามีปัญหาหลายประการเกิดขึ้น ฮาวเวลล์ เอส. โบม (Howell S. Baum) (อ้างถึงใน อรรถธรรม พรหมมะ 2545, 143-144) ได้วิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวไว้ดังนี้

1. ปัญหาของการวางแผนเป็นปัญหาด้านการวิเคราะห์หรือด้านเทคนิค ในทางวิชาการนั้น กระบวนการวางแผนมุ่งเน้นการวิเคราะห์เชิงวิชาการอย่างเป็นระบบ โดยมีแนวทางมาจากบรรทัดฐานของความสมเหตุสมผล (Rationality) แต่ในความเป็นจริง ปัญหาในทางเทคนิคที่นักวางแผนเกี่ยวข้องนั้นเป็นเพียงองค์ประกอบหนึ่งของปัญหาทางการเมือง เท่านั้น นอกจากนี้ นักการเมืองมักจะใช้งานทางเทคนิคเพียงเพื่อการตัดสินใจที่มีรากฐานมาจากเกณฑ์ทางการเมือง

2. นักวางแผนเรียนรู้จากสถาบันที่ตนเรียนเกี่ยวกับบทบาททางวิชาชีพว่า นักวางแผนเป็นเจ้าของปัญหาของงานที่เขาทำอยู่ นักวางแผนจึงมีหน้าที่แก้ปัญหา แต่ในความเป็นจริง นักวางแผนได้มีส่วนในการเสนอวิธีการแก้ปัญหาเพียงบางส่วนเท่านั้น เพราะผู้มีอำนาจตัดสินใจเป็นผู้ทำการแก้ปัญหา

3. บทบาทของนักวางแผนอาจมี 2 แบบ คือ เป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) และนักวิชาชีพอิสระคล้ายกับทนายความ ดังนั้น นักวางแผนจึงต้องได้รับการอบรมมาอย่างดีในการระบุปัญหา แต่ในความเป็นจริง อำนาจหน้าที่ดังกล่าวอยู่ที่ผู้อำนวยการด้านการวางแผนซึ่งต้องตอบสนองผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งและผู้มีอำนาจทางการเมือง ดังนั้น ในความเป็นจริง นักวางแผนจึงไม่ได้เป็นทั้งผู้ประกอบการและนักแก้ปัญหา เป็นเพียงผู้ช่วยที่แก้ปัญหาเท่านั้น

นอกจากนี้ นักวางแผนก็มักพบกับปัญหาในขั้นของการบริหารแผน การติดตาม กำกับดูแล ตลอดจนการประเมินผลโครงการอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นของการติดตามและประเมินผล

แม้ว่าการติดตามและประเมินผลของแผนงานและโครงการจะเป็นขั้นตอนสำคัญในการที่จะทำให้ทราบว่าแผนงานและโครงการที่ได้ดำเนินการไปแล้วบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนงานและโครงการนั้น ๆ หรือไม่ แต่การทราบเพียงผลลัพธ์อย่างเดียวย่อมไม่เกิดประโยชน์แต่อย่างใด หากมิได้นำผลดังกล่าวมาใช้เป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนและโครงการเพื่อการแก้ไขปัญหาในอนาคต ข้อมูลดังกล่าวอาจบ่งชี้ได้ว่าปัญหาที่กำลังแก้ไอนั้นเป็นปัญหาเดิมที่ได้รับการแก้ไขไปไ้ระดับหนึ่งแล้ว หรือเป็นปัญหาเดิมที่ยังไม่สามารถแก้ไขได้ นอกจากนี้ยังสามารถชี้ได้ว่าการที่แผนงานและโครงการไม่ประสบความสำเร็จ อาจเกิดขึ้นได้จากหลายสาเหตุ เช่น วิธีการแก้ปัญหาดำเนินการที่ระบุไว้ในแผนงานและโครงการไม่สามารถใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ไม่มีการปฏิบัติตามแผนงานและโครงการอย่างแท้จริง แผนงานและโครงการไม่มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจน งบประมาณไม่เพียงพอในการดำเนินการตามแผนงานและโครงการ เป็นต้น ดังนั้น ถ้ามุ่งหวังจะแก้ปัญหาให้สำเร็จ แนวทางหนึ่งก็คือนักวางแผนจะต้องทำการปรับปรุงแผนงานและโครงการที่ได้ดำเนินการไปแล้วดังต่อไปนี้

1. การปรับปรุงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนงานและโครงการให้ชัดเจน
2. การปรับปรุงวิธีการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการ โดยศึกษาจากปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในอดีต
3. การปรับปรุงวิธีการเขียนแผนและโครงการ
4. การปรับปรุงวิธีการติดตามและประเมินผลของแผนงานและโครงการ

2.7 แผนพัฒนาท้องถิ่น

2.7.1 แนวความคิดเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2546, 1) กล่าวถึง แนวความคิดเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้ว่านับแต่ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นต้นมา บทบาทอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมาก รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดกรอบความเป็นอิสระในการ

ปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนและความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะ

นอกจากนี้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติให้มืองค์กรรับผิดชอบในการจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกำหนดหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการให้บริการสาธารณะที่จำเป็นแก่ท้องถิ่น ตลอดจนรายได้ของท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้น และ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดรูปแบบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นอิสระมากขึ้น

นอกจากกฎหมายทั้งสองฉบับแล้ว ยังมีกฎหมายอื่นอีกหลายฉบับที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. 2542

ทำให้เห็นได้ว่า มีการกำหนดตัวบทกฎหมายและกลไกทางกฎหมายเพื่อให้การกระจายอำนาจเป็นไปอย่างโปร่งใสและสามารถถูกตรวจสอบจากประชาชนและองค์กรต่าง ๆ ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยุคหลังรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประกาศใช้ จึงมีบทบาทอำนาจหน้าที่อย่างกว้างขวาง โดยมีเพียงจะมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นแต่ยังขยายบทบาท หน้าที่ออกไปรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย และเป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาคมท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น

แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 30(4) และแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อ 5.2 กำหนดให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของรายได้ของรัฐทั้งหมดภายในปี 2544 และไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 ของรายได้ของรัฐทั้งหมดภายในปี 2549 จึงมีความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรรายได้ ทั้งที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง และรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีความโปร่งใสมากที่สุด การวางแผนถือเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้องค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว โดยใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องวางแผนการใช้ทรัพยากรเหล่านั้นให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ ประชาคมทั้งในปัจจุบันและอนาคตมีการปฏิบัติตามแผนงานโครงการที่กำหนดให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ในช่วงเวลาที่กำหนด มีการควบคุมติดตาม วัดและประเมินผล โดยการบริหารจัดการตามแผน แผนงาน โครงการนั้น จะต้องเป็นการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใส และพร้อมที่จะให้มีการ ตรวจสอบทั้งโดยหน่วยงานของรัฐและประชาคม

2.72 ประเภทของแผนพัฒนาท้องถิ่น

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ประเภทของแผนพัฒนา มี 3 ประเภทคือ

1. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายความว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคตโดยสอดคล้อง กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด อำเภอ และแผนชุมชน

2. แผนพัฒนาสามปี หมายความว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนามีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดของ แผนงาน/โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผน ก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาสามปี โดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี

3. สำหรับแผนการดำเนินงาน หมายความว่าแผนการดำเนินงานขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่แสดงถึงรายละเอียดของแผนงาน โครงการพัฒนาและกิจกรรมที่ดำเนินการ จริงทั้งหมดในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณนั้น

2.7.3. กระบวนการหรือขั้นตอนการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น พ.ศ. 2548 มีขั้นตอนการจัดทำแผน ดังนี้

1. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา มีขั้นตอนการจัดทำแผน ดังนี้

(1) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น จัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็นการพัฒนา และประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่าง ๆ และข้อมูลในแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

(2) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นรวบรวมแนวทางและข้อมูลนำมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

(3) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

(4) ผู้บริหารท้องถิ่น พิจารณานุมัติร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ความเห็นชอบก่อน แล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณานุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อไป

2. แผนพัฒนาสามปี

(1) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับประชาคมท้องถิ่น กำหนดประเด็นหลักการพัฒนาให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารวมทั้งสอดคล้องกับปัญหา ความต้องการของประชาคมและชุมชน โดยนำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

(2) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นรวบรวมประเด็นหลักการพัฒนา ปัญหา ความต้องการ และข้อมูลนำมาจัดทำร่างแผนพัฒนาสามปี แล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

(3) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนพัฒนาสามปี เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

(4) ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนาสามปี และประกาศใช้แผนพัฒนาสามปี

3. แผนการดำเนินงาน

(1) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นรวบรวมแผนงานโครงการที่ดำเนินการในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีงบประมาณนำมาจัดทำร่างแผนการดำเนินงาน แล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

(2) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างแผนการดำเนินงาน

2.8 การนำแผนไปปฏิบัติ

สุพจน์ บุญวิเศษ (ม.ป.ป.,123-127)(อ้างถึงใน สายชล สุนทร.2550,18) การปฏิบัติตามแผนหรือการนำแผนไปปฏิบัติ ถ้าเป็นแผนระดับล่างที่เรียกว่าโครงการ อาจเรียกว่าการนำโครงการไปปฏิบัติ หรือเรียกโดยทั่วไปว่าการบริหารโครงการ (Project management) เป็นเรื่องของการปฏิบัติที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นการกระทำกิจกรรมต่างๆ อย่างแท้จริง ไม่ใช่การคิดเหมือนการวางแผน ดังนั้น ผลงานจะปรากฏหรือไม่มากนักน้อยเพียงใด ย่อมอยู่ที่การกระทำและเป็นการพิสูจน์สมมติฐานว่าจะทำได้หรือไม่

ขั้นตอนการปฏิบัติตามแผน เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าขั้นการวางแผน เพราะถ้าหากได้มีการวางแผนเป็นอย่างดี ถูกต้องสมบูรณ์ แต่ไม่มีการนำแผนที่วางไว้ไปปฏิบัติ แผนนั้นก็ไม่มีคามหมายและไม่มีประโยชน์หรือมีการนำแผนนั้นไปปฏิบัติ หากผู้ปฏิบัติไม่มีความรู้ความสามารถไม่อาจปฏิบัติตามแผน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลที่เกิดขึ้นก็ย่อมไม่ดีเท่าที่ควรหรืออาจล้มเหลวก็ได้ ดังนั้น การดำเนินการตามแผนเป็นขั้นที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพรสตัน พี.เลอ เบรอดัน (อ้างถึงใน สายชล สุนทร.2550,18-19)ได้กำหนดหลักการในการนำแผนไปปฏิบัติไว้ 14 ขั้นตอน คือ

1. ผู้ปฏิบัติตามแผนรับแผนที่ได้รับอนุมัติแล้วเพื่อดำเนินการ

2. ผู้ปฏิบัติตามแผนจะต้องทำความเข้าใจกับส่วนประกอบต่างๆทางเทคนิคของแผนอย่างละเอียด
3. การทำความเข้าใจกับส่วนต่างๆของแผน
4. การจัดองค์การและการกำหนดบทบาทของผู้ดำเนินการตามแผน
5. การจัดเตรียมบุคคลผู้ปฏิบัติตามแผนและการกำหนดมอบหมายความรับผิดชอบ
6. การเตรียมแผนดำเนินการหรือแผนปฏิบัติงาน
7. การดำเนินการตามแผนตามกระบวนการตั้งแต่ขั้นที่ 1 จนถึงขั้นนี้ทุกอย่างเป็นการเตรียมงานล่วงหน้าเพื่อดำเนินการตามแผนซึ่งมีลักษณะงานของการวางแผนปะปนอยู่ด้วย ดังนั้นในขั้นนี้จึงเป็นขั้นของการเริ่มต้นทำงาน
8. การแจ้งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องในองค์การทราบถึงโครงการ
9. การแปลความหมายของแผนให้ผู้ได้บังคับบัญชาทราบ
10. การชี้แจงให้ผู้ได้บังคับบัญชาทราบถึงความรับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุมงาน
11. การรวบรวมข้อมูลและตัวเลขต่างๆที่เกี่ยวกับความก้าวหน้าของแผน
12. การตรวจสอบและประเมินผลข้อมูลและตัวเลข
13. การปรับปรุงแผนให้เหมาะสม
14. ขั้นสุดท้ายของการดำเนินการตามแผน ก็คือการรายงานผลการปฏิบัติตามแผนตั้งแต่ต้นจนถึงสิ้นสุดของแผนให้แก่ผู้บังคับบัญชาและผู้วางแผนได้ทราบ

สุพจน์ โกวิทยา (2548,16-18) การปฏิบัติตามโครงการ หมายถึง การนำโครงการไปปฏิบัติหรือไปก่อสร้างก่อนที่จะมีการดำเนินงานตามโครงการได้อย่างเต็มที่ วัตถุประสงค์หลักของการจัดทำโครงการก็เพื่อให้ได้มาซึ่งโครงการที่ดีที่สามารถปฏิบัติได้และเมื่อปฏิบัติตามโครงการแล้วจะเกิดผลดีต่อหน่วยงาน หรือต่อประเทศ ขั้นตอนการปฏิบัติตามโครงการจึงเป็นขั้นตอนหนึ่งที่มีความสำคัญและอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของหน่วยปฏิบัติหรือหน่วยงานบริหาร และบางครั้งอาจอยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรเอกชน

โดยทั่วไปการนำโครงการไปปฏิบัติจะประกอบไปด้วยภารกิจสำคัญดังนี้

1. การจัดเตรียมงานด้านสถาบัน เช่นการจัดตั้งหน่วยงาน โครงการที่ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับถ้าจำเป็น

2. การเริ่มดำเนินงานโครงการ เช่น การเปิดบัญชีกับธนาคาร การเบิกจ่ายเงิน การจัดสถานที่ทำงาน ยานพาหนะและเจ้าหน้าที่
3. การจัดทำระเบียบข้อบังคับการดำเนินงาน เช่น การมอบหมายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบและความสัมพันธ์ การสื่อสารภายใน รายงานที่โครงการ ระเบียบการจัดซื้อ ระเบียบการเงินและบัญชี การตรวจสอบและระเบียบการใช้จ่ายยานพาหนะและวัสดุอุปกรณ์
4. พนักงาน เช่น การรับสมัครพนักงานและการฝึกอบรม
5. การวางแผน เช่น การปรับปรุงกำหนดการก่อสร้าง การว่าจ้างพนักงานเกี่ยวกับงานด้านวิศวกรรมและสถาปัตยกรรม การจัดเตรียมการออกแบบโครงการ โดยละเอียดในขั้นสุดท้าย จัดตั้งหน่วยงานการติดตามและประเมินผลโครงการและจัดตั้งฝ่ายบัญชีและการเงินโครงการ
6. การจัดหาเกี่ยวกับงานก่อสร้างหรือโยธาและการจัดหายานพาหนะและวัสดุอุปกรณ์
7. การเบิกจ่ายเงิน ทั้งงบประมาณและเงินกู้
8. งานบำรุงรักษาและการปฏิบัติงานในสนาม
9. งานอื่นๆ เช่น การประชาสัมพันธ์ การติดต่อกับหน่วยงานต่างๆและงานติดต่อสัมพันธ์กับผู้ให้กู้

ภารกิจดังกล่าวสามารถสรุปเป็นขั้นตอนในการนำโครงการไปปฏิบัติได้ 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. การริเริ่มโครงการ
2. การกำหนดงานและกำหนดตารางการทำงาน
3. การกำหนดอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบและความสัมพันธ์
4. การได้รับทรัพยากรของโครงการ
5. การจัดตั้งระบบควบคุมการปฏิบัติงาน
6. การกำกับและควบคุมโครงการ
7. การสิ้นสุดโครงการ

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าในการปฏิบัติตามโครงการนี้จะต้องมีการวางแผนและการจัดการในการปฏิบัติตามโครงการและมีกลไกที่สำคัญ 3 ประการ คือ กลไกการประสานงานทั้งภายในและภายนอกองค์กร กลไกการติดตามผล ซึ่งทำหน้าที่ในการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการผลิตและผลผลิตโครงการ ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการ

ดำเนินงานของโครงการเป็นระยะ ๆ และกลไกการควบคุมและนิเทศงานซึ่งใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐานในการให้คำแนะนำและการควบคุมการปฏิบัติงาน

โครงการใดๆก็ตามถ้ามีการเตรียมโครงการมาดีและมีแผนการดำเนินงานที่ถูกต้องเหมาะสม การปฏิบัติงานตามโครงการที่มีประสิทธิภาพจะขึ้นอยู่กับ การควบคุมงานที่ดี การมีพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ดี รวมทั้งการมีการเบิกจ่ายเงิน วัสดุอุปกรณ์และปัจจัยการผลิตอื่นๆเป็นไปตามคุณภาพจำนวนและในเวลาที่ต้องการ

นอกจากนั้นปัจจัยที่จะทำให้โครงการประสบความสำเร็จยังขึ้นอยู่กับปัจจัยต่อไปนี้

1. การได้รับความเห็นชอบและการสนับสนุนทางการเมือง (political commitment)
2. การมีการออกแบบโครงการที่ดีและง่ายต่อความเข้าใจ (simplicity of design)
3. การจัดเตรียมโครงการเป็นไปอย่างรอบคอบ (careful preparation)
4. การมีการจัดการที่ดี (good management) และมีผู้บริหารดี

หากจะให้โครงการมีอายุยืนยาวต้องคำนึงถึงประเด็นต่างๆ ต่อไปนี้

1. ต้องมีแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการดำเนินงานเพียงพอ
2. ต้องมีผู้บริหารโครงการที่มีความรู้ ความสามารถ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ทางเทคนิค
3. ได้รับความร่วมมือสนับสนุนด้วยดีจากชุมชน
4. มีการดูแลบำรุงรักษาโครงการตามกำหนดเวลาที่เหมาะสม

2.9 การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2546, 49-59) เนื่องด้วยการติดตามและประเมินผลโครงการเป็นหน้าที่ที่สำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินงานพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีองค์กรที่ทำหน้าที่ติดตามและประเมินผลการพัฒนา

สำหรับการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำและประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 หมวด 6 ข้อ 38 ได้กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งมีประธานสภาท้องถิ่นเป็นประธาน (ในฐานะที่สภาท้องถิ่นมีหน้าที่ในการกำกับดูแล ตรวจสอบ ติดตามการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร) และคณะกรรมการประกอบด้วยหลายฝ่ายด้วยกัน ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาคม หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ผู้แทนฝ่ายบริหาร รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ที่สภาท้องถิ่นคัดเลือก ซึ่งการที่คณะกรรมการมาจากหน่วยงานหลายฝ่ายนี้จะทำให้การติดตามและประเมินผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และผลของการประเมินสามารถวัดผลบรรลุและวัดความสำเร็จของโครงการเพื่อนำไปใช้ในการแก้ไขหรือปรับปรุงการปฏิบัติงานของโครงการได้อย่างแท้จริง

แนวทางในการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำและประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 หมวด 6 ข้อ 39 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ ดังนี้

- 1) กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- 2) ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- 3) รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกัน อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ ให้ตีพิมพ์ประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน
- 4) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติตามที่เห็นสมควร

การติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์และแผนสามปี

จุดมุ่งหมายสำคัญของการประเมินผลแผนยุทธศาสตร์นั้น คือ การประเมินว่ามีการนำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติอย่างแท้จริงเพียงใด และได้ผลเป็นอย่างไรเพื่อที่จะสามารถวัดความสัมฤทธิ์ผลของแผนยุทธศาสตร์ได้ ในขณะที่เดียวกันก็สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้เป็นสมมุติฐานในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฉบับต่อไปได้ ดังนั้น การที่จะประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาในภาพรวมได้ จำเป็นต้องประเมินผลการปฏิบัติในแต่ละแนวทางการพัฒนาก่อน เพื่อนำไปสู่การวัดความสำเร็จของยุทธศาสตร์ ซึ่งจะแสดงให้เห็นได้ว่าการพัฒนาเป็นไปในแนวทางใด บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาที่ยั่งยืนและตอบสนองต่อวิสัยทัศน์หรือไม่ ดังนั้นในขั้นต้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องติดตามประเมินผลแผนพัฒนาสามปี ให้ได้ข้อมูล ข้อเท็จจริง อันจะนำมาสู่บทสรุปที่ไม่บิดเบือนจากผลการปฏิบัติจริงที่เกิดขึ้น

แนวทาง และวิธีการขั้นตอนในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์และแผนสามปี

การติดตาม (Monitoring)

การติดตามนั้น จะทำให้เราทราบได้ว่าขณะนี้ได้มีการได้มีการปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์หรือแผนสามปี ถึงระยะใดแล้ว ซึ่งเทคนิคอย่างง่ายที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามได้ เช่น Gant Chart ที่จะทำให้หน่วยงานสามารถติดตามได้ว่าการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์หรือแผนสามปีมีการดำเนินการในช่วงใด ตรงกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้หรือไม่ แผนปฏิบัติการก็จะเป็เครื่องมือสำคัญในการติดตามผลการดำเนินงานดังกล่าวมาแล้ว

การประเมินผล (Evaluation)

การประเมินผลแผนยุทธศาสตร์ จำเป็นต้องมีเกณฑ์มาตรฐาน (Standard criteria) และตัวชี้วัด (Indicators) เพื่อใช้เป็นกรอบในการประเมินเพื่อให้เกิดความชัดเจน เป็นระบบ มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ โดยประกอบด้วยเกณฑ์ที่สำคัญ ใน 2 ระดับ คือเกณฑ์การประเมินหน่วยงาน และเกณฑ์การประเมินโครงการ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดการประเมินผลหน่วยงาน ประกอบด้วย 7 เกณฑ์ 22 ตัวชี้วัด ดังนี้

1. เกณฑ์สัมฤทธิ์ผลและการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย (Achievement)

เป็นการประเมินความสำเร็จโดยพิจารณาเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ กับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในนโยบาย โดยเป็นการประเมินผลขององค์กร 2 ส่วน คือ ผลในภาพรวมและระดับปฏิบัติการ ผลการดำเนินงานจะต้องเปิดเผยให้สาธารณชนทราบอย่างกว้างขวาง อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอและมีกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจน อาจเป็นทุกไตรมาส หรือผลการดำเนินงานประจำปีสัมฤทธิ์ผลรวมถึงการดำเนินงานที่มุ่งการบรรลุเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ในระยะยาว โดยมีตัวชี้วัดที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1.1 ผลผลิต (Outputs) ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

(1) **ผลผลิตในภาพรวม (Overall outputs)** เป็นการประเมินผลผลิตเทียบกับเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ โดยเปรียบเทียบผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงกับเป้าหมายรวมขององค์กร ในสายตาของสมาชิกขององค์กรและประชาชนผู้รับบริการ การประเมินผลดังกล่าวมีลักษณะที่เป็นพลวัต (Dynamic) และมีปฏิสัมพันธ์กับสถานะแวดล้อมของภายนอกองค์กร

(2) **ผลผลิตระดับปฏิบัติการ (Operation outputs)** เป็นการประเมินผลโดยพิจารณาระดับการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการ โดยอาจพิจารณาจากผลผลิตต่อหน่วยกำลังคน ระดับการบริการต่อหน่วยเวลา สัดส่วนของต้นทุนและผลตอบแทน สถานภาพทางการเงิน สินทรัพย์และหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดผลตอบแทน (Non – performing loan) คุณภาพของผลผลิตและบริการสาธารณะ ประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรขององค์กร การประหยัดพลังงานและการรักษาสถานะแวดล้อม

2. **เกณฑ์ความเสมอภาคและความเป็นธรรมในสังคม** ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ 4 ประการ คือ

(1) **การเข้าถึง** เน้นความสำคัญในเรื่องโอกาสของประชาชน โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาสในสังคมให้ได้รับบริการสาธารณะ

(2) **การจัดสรรทรัพยากร** พิจารณาถึงความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรให้กับประชาชน

(3) **การกระจายผลประโยชน์** เน้นความเป็นธรรมในการกระจายผลประโยชน์หรือผลตอบแทนให้แก่สมาชิกในสังคม

(4) **ความเสมอภาค** เน้นความเป็นธรรมเพื่อให้หลักประกันเรื่องสิทธิและโอกาสในการได้รับบริการสาธารณะโดยปราศจากอคติ ไม่แบ่งแยกกลุ่ม

3. **เกณฑ์ความสามารถและคุณภาพในการให้บริการ** ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ประการ

(1) **สมรรถนะของหน่วยงาน** เป็นตัวชี้วัดความสามารถในการให้บริการและตอบสนองความต้องการของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย

(2) **ความทั่วถึงและเพียงพอ** พิจารณาถึงความครอบคลุม ความเพียงพอ และความครบถ้วนของการให้บริการทั้งในด้านกลุ่มเป้าหมายที่รับบริการและระยะเวลาที่บริการ

(3) **ความถี่ในการให้บริการ** เป็นตัวชี้วัดระดับการบริการต่อหน่วยเวลาว่ามีความสม่ำเสมอต่อภารกิจนั้นหรือไม่

(4) **ประสิทธิภาพการให้บริการ** เป็นการชี้วัดประสิทธิภาพขององค์กรที่มุ่งเน้นการบริการที่รวดเร็ว ทันเวลา มีการใช้ทรัพยากรที่เหมาะสม ซึ่งในทางปฏิบัติจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานการบริการไว้เป็นแนวทาง

4. เกณฑ์ความรับผิดชอบต่อหน่วยงาน ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ประการ

(1) **พันธกิจต่อสังคม** เป็นตัวชี้วัดที่แสดงถึงภารกิจของหน่วยงานที่มีต่อสังคม พิจารณาได้จากวิสัยทัศน์ นโยบาย แผนงานของหน่วยงาน

(2) **ความรับผิดชอบต่อสาธารณะ** เป็นตัวชี้วัดถึงความรับผิดชอบต่อประชากรกลุ่มเป้าหมาย

(3) **การให้หลักประกันความเสี่ยง** เป็นตัวชี้วัดที่มีความสำคัญเพื่อให้หลักประกันว่าประชาชนผู้รับบริการจะได้รับความคุ้มครองและหรือการชดเชยจากหน่วยงานหากมีความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของหน่วยงาน

(4) **การยอมรับข้อผิดพลาด** เป็นตัวชี้วัดถึงความรับผิดชอบของผู้บริหารระดับสูงและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่จะยอมรับต่อสาธารณะชนในกรณีเกิดความผิดพลาดในการบริหารหรือการปฏิบัติงาน

5. เกณฑ์การตอบสนองความต้องการของประชาชน ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ 4 ประการ คือ

(1) **การกำหนดประเด็นปัญหา** การกำหนดประเด็นปัญหาที่มาจากประชาชนผู้รับบริการ และมีการพิจารณาจัดลำดับความสำคัญ

(2) **การรับฟังความคิดเห็น** เป็นตัวชี้วัดถึงระบบเปิดกว้างในการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนผู้รับบริการ

(3) **มาตรการเชิงยุทธศาสตร์ในการแก้ปัญหา** เป็นตัวชี้วัดถึงความพร้อมในการแก้ปัญหาให้กับประชาชนผู้รับบริการที่มีทั้งมาตรการระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งเปิดกว้างให้สาธารณชนได้รับทราบและมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ

(4) ความรวดเร็วในการแก้ปัญหา เป็นตัวชี้วัดการตอบสนองในการแก้ไขปัญหา การให้ความสำคัญและการกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาด้วยความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ไม่ละเลยเพิกเฉยต่อปัญหา

6. เกณฑ์ความพึงพอใจของลูกค้า ประกอบด้วยตัวชี้วัด 2 ประการ คือ

(1) ระดับความพึงพอใจ เป็นตัวชี้วัดความเห็นของประชาชนที่มีต่อหน่วยงานซึ่งเกี่ยวข้องกับคุณภาพการปฏิบัติงาน

(2) การยอมรับหรือคัดค้าน เป็นตัวชี้วัดระดับการยอมรับมาตรการ นโยบายของหน่วยงานซึ่งพิจารณาจากสัดส่วนการยอมรับหรือคัดค้าน เนื่องจากผลกระทบของนโยบายของหน่วยงาน

7. เกณฑ์ผลเสียหายต่อสังคม ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ 2 ประการ คือ

(1) ผลกระทบภายนอก เป็นตัวชี้วัดว่าหน่วยงานก่อให้เกิดผลกระทบซึ่งสร้างความเสียหายจากการดำเนินงานแก่ประชาชนหรือไม่ โดยอาจวัดจากขนาดและความถี่จากการเสียหายที่เกิดขึ้น เช่น การก่อสร้างถนนขวางทางน้ำหลากทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมใหญ่

(2) ต้นทุนทางสังคม เป็นตัวชี้วัดผลเสียหายที่สังคมต้องแบกภาระ เช่นค่าใช้จ่ายในพื้นที่บูรณะความเสียหายที่เกิดขึ้น

เกณฑ์และตัวชี้วัดผลการดำเนินงานจะเป็นการพิจารณาเกณฑ์รวม (Multiple criteria and indicators) และสามารถใช้เป็นกรอบหรือเครื่องมือในการประเมินผลลัพธ์สุดท้ายและผลกระทบในการดำเนินงานในภาพรวม เพื่อใช้เป็นบรรทัดฐานในการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับระดับการบรรลุผล และการสนองตอบความพึงพอใจของลูกค้าหรือประชากรกลุ่มเป้าหมายสำหรับค่าตัวแปร (Attributes) อาจแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับลักษณะกิจกรรมการดำเนินงานของหน่วยงาน

เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดการประเมินผล

เกณฑ์มาตรฐาน (Standard Criteria)	ตัวชี้วัด (Indicators)	ตัวอย่างกรอบตัวแปร (Attributes)
1. สัมฤทธิ์ผลและการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย	<ul style="list-style-type: none"> - ผลผลิต - ผลลัพธ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ผลต่างระหว่างเป้าหมายกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
2. ความเสมอภาคและความเป็นธรรมในสังคม	<ul style="list-style-type: none"> - การเข้าถึง - การจัดสรรทรัพยากร - การกระจายผลประโยชน์ - ความเสมอภาค 	<ul style="list-style-type: none"> - ปริมาณและคุณภาพทรัพยากรที่ได้รับจัดสรรต่อคน - ผลประโยชน์ที่แต่ละกลุ่มเป้าหมายได้รับในแต่ละครั้ง - การไม่เลือกปฏิบัติและ/หรือการเลือกปฏิบัติที่เป็นคุณ
3. ความสามารถและคุณภาพในการให้บริการ	<ul style="list-style-type: none"> - สมรรถนะของหน่วยงาน - ความทั่วถึงและเพียงพอ - ความถี่ในการให้บริการ - ประสิทธิภาพการให้บริการ 	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่เป้าหมายและประชากรกลุ่มเป้าหมายที่รับบริการ - จำนวนครั้งในการให้บริการ - ผลลัพธ์เทียบกับปัจจัยนำเข้า
4. ความรับผิดชอบของหน่วยงาน	<ul style="list-style-type: none"> - พันธกิจต่อสังคม - ความรับผิดชอบต่อสาธารณชน - การให้หลักประกันความเสี่ยง - การยอมรับข้อผิดพลาด 	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดลำดับความสำคัญ - การถือหลักและการกิจรอง - การตัดสินใจที่สะท้อนความรับผิดชอบต่อ
5. การสนองตอบความต้องการของประชาชน	<ul style="list-style-type: none"> - การกำหนดประเด็นปัญหา - การรับฟังความคิดเห็น - มาตรการ/กลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหา - ความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหา 	<ul style="list-style-type: none"> - ระดับการมีส่วนร่วม - การปรึกษาหารือ - การสำรวจความต้องการ

เกณฑ์มาตรฐาน (Standard Criteria)	ตัวชี้วัด (Indicators)	ตัวอย่างกรอบตัวแปร (Attributes)
6. ความพึงพอใจของ ประชากร กลุ่มเป้าหมาย	- ระดับความพึงพอใจ - การยอมรับ/คัดค้าน	- สัดส่วนของประชากร กลุ่มเป้าหมายที่พอใจหรือไม่พอใจ - ความคาดหวัง - ผลสะท้อนกลับ
7. ผลเสียหายต่อสังคม	- ผลกระทบภายนอก (ทางบวกและทางลบ) - ต้นทุนทางสังคม	- ความสูญเสียทางเศรษฐกิจ - ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม - ค่าเสียโอกาส - ความขัดแย้งทางสังคม

เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดการประเมินผลโครงการ

การประเมินผล โครงการ จำเป็นต้องมีเกณฑ์และตัวชี้วัดเพื่อเป็นเครื่องมือกำหนดกรอบทิศทางในการวิเคราะห์และประเมินผลโครงการ ประกอบด้วยเกณฑ์ที่สำคัญ 8 เกณฑ์ด้วยกัน คือ

1. เกณฑ์ความก้าวหน้า (Progress)

เป็นการพิจารณาเปรียบเทียบผลของการดำเนินกิจกรรมกับเป้าหมายที่กำหนดตามแผน การประเมินความก้าวหน้ามุ่งที่จะตอบคำถามว่า การดำเนินกิจกรรมตามโครงการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ เป็นไปตามกรอบเวลาหรือไม่และประสบกับปัญหาอุปสรรคอะไรบ้าง ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ประการ คือ

(1) ผลผลิตเทียบกับเป้าหมายรวมในช่วงเวลา เป็นการดูสัดส่วนของผลผลิต (Outputs) ของโครงการว่าบรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงใด อาทิ ความยาวของถนนที่สร้างได้ จำนวนแหล่งน้ำขนาดเล็กเพื่อการเกษตร สัดส่วนปริมาณงานการก่อสร้าง เทียบกับเป้าหมายรวมในช่วงเวลาที่กำหนด

(2) จำนวนกิจกรรมแล้วเสร็จ เนื่องจากโครงการประกอบด้วยชุดกิจกรรมต่างๆ มากมาย จึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดความก้าวหน้า โดยพิจารณาจำนวนกิจกรรมและประเภทของกิจกรรมที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ทั้งกิจกรรมหลัก กิจกรรมพื้นฐาน กิจกรรมรอง และกิจกรรมเสริม ในช่วงระยะเวลา อาจเป็นสัปดาห์ เดือน ไตรมาส หรือระยะของโครงการ (Phase)

(3) **ทรัพยากรที่ใช้ไปในช่วงเวลา** เป็นตัวชี้วัดความก้าวหน้าของการใช้ทรัพยากรในโครงการ ซึ่งครอบคลุมด้านงบประมาณโครงการ ได้แก่ งบประมาณที่ใช้ไป งบประมาณที่อยู่ระหว่างผูกพัน เงินงวดและแผนการใช้จ่ายงบประมาณโครงการ และอัตราการใช้บุคลากรสัมพันธ์กับเวลา ในรูปของคน – วัน (Man – day) หรือ คน เดือน (Man – month)

(4) **ระยะเวลาที่ใช้ไป** เป็นตัวชี้วัดความก้าวหน้าเพื่อดูว่าได้ใช้เวลาไปเท่าใดแล้ว และเหลือระยะเวลาอีกเท่าใดจึงจะครบกำหนดแล้วเสร็จ โดยจะสามารถใช้เป็นเกณฑ์ประเมินและควบคุมกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมายด้านเวลา และเพื่อทราบถึงระยะเวลาที่จะต้องใช้จ่ายจริงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายรวม

2. เกณฑ์ประสิทธิภาพ (Efficiency)

การประเมินประสิทธิภาพเป็นการเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่ได้ กับทรัพยากรที่ใช้ไปในการดำเนินงาน ทรัพยากรที่ใช้นอกจากงบประมาณแล้ว ยังหมายรวมถึงทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรทางการจัดการและเวลาที่ใช้ไปในการดำเนินงาน ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ประการ คือ

(1) **สัดส่วนผลผลิตต่อค่าใช้จ่าย** เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรทางการเงินของโครงการเพื่อให้ได้ผลผลิตที่เหมาะสมและคุ้มค่ากับการลงทุน ซึ่งจะช่วยให้เกิดการใช้จ่ายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมประโยชน์ ลดค่าใช้จ่ายและประหยัดต้นทุนการผลิต

(2) **ผลิตภาพต่อกำลังคน** เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการผลิตต่อบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่โครงการ ซึ่งนอกจากจะเป็นตัวชี้ถึงประสิทธิภาพแล้วการดำเนินงานแล้ว ยังแสดงถึงสมรรถนะและศักยภาพของทรัพยากรบุคคลในการดำเนินโครงการ และจะเป็นแนวทางในการปรับขนาดกำลังคนที่เหมาะสมในการดำเนินกิจกรรม และการเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรในระยะยาวอีกด้วย

(3) **ผลิตภาพต่อหน่วยเวลา** เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการผลิตในช่วงเวลา อาทิ จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการอบรมอาชีพเสริมนอกภาคเกษตรต่อเดือน จำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนต่อตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาในแต่ละปี จำนวนผู้ประกอบการรายย่อยที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในแต่ละช่วงไตรมาส

(4) **การประหยัดทรัพยากรการจัดการ** เป็นตัวชี้วัดความสามารถของโครงการในการประหยัดทรัพยากรทางการบริหารจัดการ อาทิ การปรับลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในการดำเนินโครงการ การตัดทอนขั้นตอนการปฏิบัติซึ่งส่งผลต่อการลดค่าใช้จ่ายของโครงการ การประหยัดค่าพลังงานและค่าสาธารณูปการคิดเป็นร้อยละของค่าใช้จ่ายรวม

3. เกณฑ์ประสิทธิผล (Effectiveness)

การประเมินประสิทธิผล เป็นเกณฑ์พิจารณาระดับการบรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะด้าน โดยดูจากผลลัพธ์จากการดำเนินงาน ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของประชากรกลุ่มเป้าหมายตามโครงการ ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ประการ คือ

(1) **ระดับการบรรลุเป้าหมาย** เป็นตัวชี้วัดว่าโครงการบรรลุเป้าหมายด้านใดบ้างและการบรรลุเป้าหมายส่งผลต่อประชากรเป้าหมายอย่างไร โดยสามารถวัดการเปลี่ยนแปลงในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรเป้าหมาย อาทิ การบรรลุเป้าหมายด้านเศรษฐกิจ สังคม

(2) **ระดับการมีส่วนร่วม** เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จ โดยให้ความสำคัญกับมิติการมีส่วนร่วม โดยสามารถอธิบายความสัมพันธ์เชิงเหตุผลได้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนส่งผลต่อระดับความสำเร็จมากน้อยเพียงไร และโครงการจะปรับปรุงส่งเสริมการมีส่วนร่วมได้อย่างไร ระดับการมีส่วนร่วมสามารถวัดจาก จำนวนประชากร ความถี่ระดับและกิจกรรม ซึ่งครอบคลุมการร่วมตัดสินใจ วางแผนและติดตามผล

(3) **ระดับความพึงพอใจ** เป็นเกณฑ์วัดระดับการยอมรับ โดยอาจพิจารณาจากสัดส่วนของประชากรเป้าหมายที่พึงพอใจกับบริการของรัฐ สัดส่วนของครัวเรือนที่พอใจการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่โครงการ ระดับความพึงพอใจในมาตรการตามโครงการ

(4) **ความเสี่ยงของโครงการ** เป็นตัวชี้วัดประสิทธิผลเพื่อดูว่าโครงการมีความเสี่ยงในการบรรลุเป้าหมายด้านใดด้านหนึ่งหรือเป้าหมายรวมของโครงการหรือไม่ ซึ่งค่าความเสี่ยงจะประเมินจากการเปลี่ยนแปลงสถานะแวดล้อมของโครงการ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

4. เกณฑ์ผลกระทบ (Impacts)

เป็นการพิจารณาผลกระทบโดยรวมต่อประชากรกลุ่มเป้าหมาย ชุมชน สังคมและหน่วยงานในภาพรวม เป็นผลกระทบระยะยาว ผลกระทบอาจมีทั้งที่มุ่งหวัง (Intended impacts) และผลกระทบที่ไม่ได้มุ่งหวัง (Unintended impacts) ซึ่งอาจเป็นผลด้านบวกหรือด้านลบก็ได้ ประกอบด้วยตัวชี้วัด 3 ประการ คือ

(1) **คุณภาพชีวิต** เป็นตัวชี้วัดผลกระทบต่อการพัฒนาหรือยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรกลุ่มเป้าหมาย อาทิ รายได้ ความเป็นอยู่ โอกาสทางการศึกษา การมีงานทำ สุขอนามัย สภาพแวดล้อมของครัวเรือนชุมชน โดยสามารถวัดจากสัดส่วนครัวเรือนหรือประชากรที่ได้รับบริการจากโครงการพัฒนาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตที่ดี หรือมาตรฐานการดำรงชีพ

(2) **ทัศนคติและความเข้าใจ** เป็นตัวชี้วัดผลกระทบโดยมุ่งเรื่องทัศนคติและความเข้าใจของประชากรกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อโครงการ โดยสามารถวัดระดับ (Scale) ทั้งเชิงบวกและลบต่อตัว

โครงการเอง โดยเฉพาะวัตถุประสงค์และมาตรการนโยบายผลประโยชน์ของโครงการ ความพึงพอใจในการรับบริการ และทัศนคติต่อผู้บริหารและเจ้าหน้าที่โครงการ

(3) **การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม** เป็นตัวชี้วัดผลกระทบโดยให้ความสำคัญเรื่องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย โดยเปรียบเทียบระยะก่อนและหลังมีโครงการ อาทิ สัดส่วนของครัวเรือนที่ยอมรับเทคโนโลยีการผลิตที่รักษาสิ่งแวดล้อม จำนวนเกษตรกรที่ทำการเกษตรแบบธรรมชาติมากยิ่งขึ้น การปฏิบัติของใช้เวดยานโดยเคารพกฎจราจรมากขึ้น การออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งมากขึ้น และลดละพฤติกรรมการซื้อสิทธิขายเสียง การลดพฤติกรรมการประพาศมิชอบในการปฏิบัติหน้าที่

5. เกณฑ์ความสอดคล้อง (Relevance)

เกณฑ์การประเมินความสอดคล้องมุ่งพิจารณาว่าวัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับความต้องการหรือสามารถแก้ไขปัญหาตามที่กำหนดไว้แต่ต้นหรือไม่ ซึ่งจำเป็นต้องมีการประเมินความต้องที่แท้จริง ตลอดจนจะต้องตอบคำถามด้วยว่า แนวทางและกลยุทธ์ที่ใช้ในการดำเนินงานสอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาที่เป็นจริงได้หรือไม่ ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ 3 ประการ คือ

(1) **ประเด็นปัญหาหลัก** ซึ่งพิจารณาจากจำนวนเรื่องหรือประเด็นปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น ทั้งที่ได้รับการแก้ไขแล้วและที่ยังไม่สามารถแก้ไข รวมถึงการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาตามความเร่งด่วน ตามความรุนแรงของปัญหา

(2) **มาตรการหรือกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหา** เป็นตัวชี้วัดความสอดคล้องกับการแก้ไขปัญหา ซึ่งเป็นมาตรการทั้งระยะสั้นและระยะยาว โดยสามารถดูได้จากมาตรการที่ผู้บริหารโครงการนำมาใช้ตลอดช่วงระยะเวลาของการดำเนินโครงการ และความสอดคล้องกับปัญหาหลัก

(3) **ความต้องการหรือข้อเรียกร้องของประชากรกลุ่มเป้าหมาย** เป็นตัวชี้วัดถึงความต้องการของผู้รับบริการในการแก้ไขปัญหาที่ประสบอยู่ อาทิ คำร้องเรียน ข้อร้องทุกข์ ให้แก้ไขปัญหาเพื่อสนองตอบประชากรกลุ่มเป้าหมายตามโครงการที่ไม่ได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินโครงการ หรือได้รับความเสียหายจากการดำเนินโครงการซึ่งจะเป็นตัวชี้วัดความสอดคล้องในการดำเนินโครงการและสนองตอบต่อความต้องการของประชากรเป้าหมาย

6. เกณฑ์ความยั่งยืน (Sustainability)

เป็นเกณฑ์การพิจารณาที่สืบเนื่องมาจากความสอดคล้อง โดยพิจารณาระดับความต่อเนื่องของ กิจกรรมว่าจะสามารถดำเนินต่อไปได้โดยไม่มีการใช้งบประมาณจากภายนอกโครงการ ความสามารถในการเลี้ยงตัวเองได้ นอกจากนี้ยังหมายถึงความสามารถในการขยายกิจกรรมไปยังพื้นที่แห่งใหม่ ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ 3 ประการ คือ

(1) **ความอยู่รอดด้านเศรษฐกิจ (Economic viability)** เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรทางการเงินของโครงการ อาทิ จำนวนงบประมาณของโครงการ แผนการใช้จ่ายงบประมาณ ภาระผูกพัน สัดส่วนค่าใช้จ่ายเทียบกับผลผลิตที่ได้ ปริมาณเงินทุนสำรอง แหล่งสนับสนุนงบประมาณ ปริมาณงบประมาณหรือเงินทุนหมุนเวียน จำนวน และขนาดกองทุนดำเนินโครงการ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงความอยู่รอดทางเศรษฐกิจของโครงการ

(2) **สมรรถนะด้านสถาบัน (Institutional capacity)** เป็นตัวชี้วัดความสามารถของหน่วยงานในการบริหารโครงการ การพัฒนาองค์กรประชาชน การมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ระดับการมีส่วนร่วมของประชากรกลุ่มเป้าหมายในกระบวนการตัดสินใจ การวางแผนงาน และบริหารโครงการ และการปรับปรุงระเบียบวิธีการปฏิบัติที่เอื้อต่อการดำเนินโครงการ

(3) **ความเป็นไปได้ในการขยายผล** เป็นตัวชี้วัดความยั่งยืน โดยพิจารณาความสามารถในการพึ่งตัวเอง โอกาสและช่องทางในการขยายผลการดำเนินโครงการกรณีโครงการประสบผลสำเร็จด้วยดี ทั้งการขยายผลตามแนวราบ กล่าวคือ การเพิ่มกิจกรรมโครงการ การเพิ่มจำนวนประชากรเป้าหมาย การขยายกำลังผลิตของโครงการเดิมและการขยายผลในแนวดิ่ง ได้แก่ การขยายพื้นที่โครงการ การขยายเครือข่ายโครงการออกไปทั่วภูมิภาค และการยกระดับโครงการเป็นระดับชาติ

7. เกณฑ์ความเป็นธรรม (Equity)

เป็นเกณฑ์ที่มุ่งให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม (Social equity) โดยพิจารณาถึงผลลัพธ์และผลกระทบจากการดำเนินโครงการ โดยยึดหลักการว่าประชากรกลุ่มเป้าหมายจะได้รับหลักประกันเรื่องความเป็นธรรม ความเสมอภาค ความทั่วถึง ในการรับบริการ การจัดสรรคุณค่า (Values) และการกระจายผลตอบแทนที่เสมอภาคเท่าเทียมกัน ประกอบด้วยตัวชี้วัด 3 ประการ คือ

(1) **ความเป็นธรรมระหว่างกลุ่มอาชีพ** เป็นตัวชี้วัดความเป็นธรรมโดยให้ความสำคัญทุกกลุ่มย่อย ในสังคม อาทิ ความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรแหล่งน้ำแก่กลุ่มเกษตรและกลุ่มอาชีพอื่น การจัดหาตำแหน่งให้กับผู้ว่างงานและผู้ถูกเลิกจ้าง มาตรการลดผลกระทบทางสังคมปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจที่จัดให้แก่ประชากรทุกสาขาอาชีพ

(2) **ความเป็นธรรมระหว่างเพศ** เป็นตัวชี้วัดที่ให้ความสำคัญเรื่องความเป็นธรรมระหว่างเพศ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่มีความสำคัญมากขึ้นในการประเมินโครงการพัฒนา โดยดูว่าการดำเนินโครงการให้ความเสมอภาคระหว่างเพศ หรือมีการเลือกปฏิบัติระหว่างเพศ (Gender discrimination) หรือไม่ โดยสามารถพิจารณาเรื่องความเท่าเทียมในโอกาส บทบาทระหว่างหญิง/ชาย การปฏิบัติที่เคารพสิทธิ ของสตรี

(3) **ความเป็นธรรมระหว่างชนรุ่น (Intergenerational equity)** เป็นตัวชี้วัดที่เน้นความเป็นธรรมระหว่างชนรุ่น ระหว่างชนรุ่นปัจจุบันและชนรุ่นอนาคต (Future generation) ซึ่งอาจ

เกี่ยวข้องกับการจัดสรรและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ การจัดหาพลังงาน โครงการพัฒนาขนาดใหญ่ โครงการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และผลกระทบด้านสังคม โดยคำนึงถึงชนรุ่นอนาคตซึ่งจะเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการตัดสินใจและการดำเนินโครงการในปัจจุบัน

8. เกณฑ์ความเสียหายของโครงการ (Externalities)

เป็นเกณฑ์ที่สำคัญในการประเมินโครงการเพื่อเป็นหลักประกันว่า การดำเนินโครงการจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือผลกระทบด้านลบต่อสังคม หรือชุมชน ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ 3 ประการ คือ

(1) **ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม** เป็นตัวชี้วัดความเสียหายด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นผลจากการดำเนินโครงการ โดยเป็นการวัดและประเมินเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นจริงกับการศึกษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment – EIA) ในช่วงก่อนทำโครงการ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับผิดชอบและมีการชดเชยความเสียหายจากผลกระทบในลักษณะที่เหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้เสียหาย เพื่อเป็นหลักประกันความเสี่ยงให้กับสังคม และเป็นมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้อนุมัติและผู้ดำเนินโครงการ

(2) **ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ** เป็นตัวชี้วัดผลกระทบหรือความเสียหายทางด้านเศรษฐกิจที่เกิดจากโครงการพัฒนาของรัฐ ในลักษณะของผลกระทบภายนอก (Externalities) ซึ่งสร้างภาระให้กับประชาชนและชุมชนโดยรอบที่ต้องแบกรับค่าใช้จ่ายเป็นต้นทุนทางสังคม (Social costs) ที่ต้องเสียไป อาทิ พื้นที่การเกษตรที่ถูกน้ำท่วมเสียหายจากโครงการสร้างเขื่อน

(3) **ผลกระทบด้านสังคมและวัฒนธรรม** เป็นตัวชี้วัดความเสียหายที่เกิดจากการดำเนินโครงการและส่งผลกระทบต่อสังคมและวัฒนธรรมของชุมชน อาทิ การดำเนินงานที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง การสูญเสียโครงสร้าง แบบแผนและวิถีการดำเนินชีวิตที่ดี ความเสื่อมถอยของขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ความเชื่อ ความเอื้ออาทร ความร่วมมือและความช่วยเหลือเกื้อกูลของชุมชนดั้งเดิม

เกณฑ์และตัวชี้วัดดังกล่าวข้างต้นสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลโครงการ ซึ่งครอบคลุมมิติ ด้านเศรษฐกิจ สังคม มิติด้านการบริหารจัดการ มิติด้านทรัพยากร และมิติด้านสิ่งแวดล้อม เกณฑ์และตัวชี้วัด จะเป็นประโยชน์ในการติดตามและประเมินผลโครงการ ในลักษณะที่เป็นพลวัต ในทุกขั้นตอนของกระบวนการโครงการ เพื่อวัดถึงความสำเร็จและความล้มเหลวของโครงการพัฒนาต่าง ๆ ซึ่งในทางปฏิบัติจำเป็นต้องนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะโครงการ โดยกำหนดและวัดตัวแปรเฉพาะเพื่อประมวลเป็นตัวชี้วัดรวม (Composit indicators) ของแต่ละโครงการต่อไป

3. ข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ

ประวัติความเป็นมา

เมื่อ 200 ปี ที่แล้วการขนส่งสินค้า บริเวณนี้เป็นการขนส่งทางเรือเนื่องจาก ตำบลปากกรอ เป็นพื้นที่ราบริมฝั่งทะเล ด้านตะวันตกของพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระ บริเวณคลองปากกรอจึงเป็นสถานที่ ซึ่งเป็นที่พักรอเพื่อหลบมรสุมของขบวนเรือสินค้าและเรือโดยสาร จึงเรียกว่า “ปากกรอ” จนติดปาก

สภาพทั่วไป

1. ขนาดและที่ตั้ง

ตำบลปากกรอ เป็นตำบลหนึ่งของอำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ตั้งอยู่หมู่ที่ 6 ตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา บนถนนสายบ่อป่า - บ่อทราย ห่างจากที่ว่าการอำเภอสิงหนคร ประมาณ 19 กิโลเมตร

ทิศเหนือ	จดตำบลชะแล้
ทิศใต้	จดตำบลป่าขาด
ทิศตะวันออก	จดตำบลรำแดง
ทิศตะวันตก	จดทะเลสาบสงขลา

2. ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพโดยทั่วไปของตำบลปากกรอ เป็นพื้นที่ราบริมฝั่งทะเล ด้านตะวันตกของพื้นที่คาบสมุทรสทิงพระสภาพพื้นที่บางส่วนในเขตหมู่ที่ 3,4,5, และ 6 ของตำบลปากกรอ ติดกับทะเลสาบเมื่อถึงฤดูฝน ทำให้สภาพพื้นที่ดินเป็นดินเปรี้ยว แต่เหมาะสำหรับการประกอบอาชีพเลี้ยงสัตว์น้ำ ส่วนหมู่ที่ 1 และ 2 สภาพภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบน้ำทะเลท่วมไม่ถึง เหมาะแก่การเพาะปลูกทำการเกษตร

3. ลักษณะภูมิอากาศ

ตั้งอยู่ในเขตภูมิอากาศ มีลมทะเลพัดผ่านตลอดปี มี 2 ฤดูคือ ฤดูฝน(ช่วงเดือน มิถุนายน - มกราคม) และฤดูร้อน (ช่วงเดือน กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม)

4. การปกครอง

ตำบลปากกรอ แบ่งการปกครองออกเป็น 6 หมู่บ้าน ดังต่อไปนี้

- หมู่ที่ 1 บ้านคอนทิง
- หมู่ที่ 2 บ้านบ่อทราย
- หมู่ที่ 3 บ้านบางไหนด
- หมู่ที่ 4 บ้านไต้
- หมู่ที่ 5 บ้านแหลม
- หมู่ที่ 6 บ้านแหลมจาก

5. ประชากร

ประชากรทั้งสิ้น 1,938 คน แยกเป็น ชาย 1,021 คน หญิง 917 คน ครัวเรือน 437 ครัวเรือน

สภาพทางเศรษฐกิจ

1. อาชีพ

ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม เป็นอาชีพหลัก โดยยึดอาชีพการทำนาควบคู่ไปกับอาชีพทำการประมง และการเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพเสริม รวมทั้งอาชีพกรรมกรรับจ้าง รองรับการขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรม

2. หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ

- สถานที่จำหน่ายน้ำมันปาล์ม จำนวน 1 แห่ง

สภาพทางสังคม

1. การศึกษา

- โรงเรียนบ้านบ่อทรายเจริญธรรม หมู่ที่ 2
- โรงเรียนบ้านบางไหนด หมู่ที่ 3
- โรงเรียนบ้านแหลมจาก หมู่ที่ 6
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบ่อทราย หมู่ที่ 2

2. สถาบันและองค์การทางศาสนา

- วัดบ่อทรายเจริญธรรม หมู่ที่ 2
- วัดแหลมจาก หมู่ที่ 6
- มัสยิดคอนทิง หมู่ 1
- มัสยิดบ้านบางไหนด หมู่ที่ 3

การสาธารณสุข

- สถานีอนามัยประจำตำบลปากกรอ

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- สถานีตำรวจภูธรปากกรอ

การไฟฟ้าแสงสว่าง

- มีไฟฟ้าเข้าถึงทุกหมู่บ้านแต่ยังไม่ครบทุกครัวเรือน

การบริการพื้นฐาน

1. การคมนาคม

องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ มีเส้นทางคมนาคม 2 ทาง คือ

- ถนนสายบ่อป่า - บ่อทราย เป็นถนนลาดยางตลอดทั้งเส้นที่ใช้เป็นเส้นทางคมนาคม ไปยังที่การอำเภอสิงหนคร และอำเภอเมืองสงขลา

- ถนนสายบ่อป่า - กวนเนียง เป็นถนนลาดยางตลอดทั้งเส้นทางเพื่อใช้เป็นเส้นทางคมนาคมไปยังจังหวัดพัทลุง สตูล และอำเภอหาดใหญ่

2. การโทรคมนาคม

- ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข (เอกชน) 1 แห่ง

3. การไฟฟ้า

มีไฟฟ้าเข้าถึงทุกหมู่บ้านแต่ยังไม่ครบทุกครัวเรือน

4. แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ทะเลสาบ 1 สาย

5. แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- บ่อน้ำตื้น 8 แห่ง
- สระน้ำ 1 แห่ง

- บ่อโยก 2 แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน 3 แห่ง

ศักยภาพของชุมชนและพื้นที่

1. การรวมกลุ่มของประชาชน

- ลูกเสือชาวบ้าน 3 รุ่น	จำนวน	300	คน
- กลุ่มสตรีอาสา 6 หมู่บ้าน	จำนวน	150	คน
- กลุ่ม อสม.	จำนวน	48	คน
- กลุ่ม อช.	จำนวน	24	คน
- กลุ่มเกษตรกรทำนาตำบลปากกรอจำนวน		270	คน
- กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต หมู่ที่ 1จำนวน		60	คน
- กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต หมู่ที่ 2จำนวน		218	คน
- กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต หมู่ที่ 3จำนวน		59	คน
- กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต หมู่ที่ 4จำนวน		27	คน
- กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต หมู่ที่ 5จำนวน		66	คน
- กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต หมู่ที่ 6จำนวน		60	คน

2. จุดเด่นของพื้นที่

ตำบลปากกรอเป็นตำบลที่มีพื้นที่ต่อกับทะเลสาบสงขลา สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเหมาะแก่การทำประมง เช่น การเลี้ยงกุ้งกุลาดำ การเลี้ยงปลากระพง การเลี้ยงปลาตะเพียน

อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546

มาตรา 43 องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

มาตรา 44 องค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 45 สภากงศ์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละสองคน ซึ่งเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

มาตรา 46 สภากงศ์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

(2) พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

(3) ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

มาตรา 58 ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่ง ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

มาตรา 58/2 ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดำรงตำแหน่งนับตั้งแต่วันเลือกตั้งและมีระยะเวลาดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี นับแต่วันเลือกตั้ง

มาตรา 58/3 นายกองค์การบริหารส่วนตำบลอาจแต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมิใช่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายได้ไม่เกินสองคน และอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งซึ่งมิได้เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้

มาตรา 59 นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

2. สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล

3. แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

4. วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

5. รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

6. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

มาตรา 60 ให้นายกองกิจการบริหารส่วนตำบลควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล

อำนาจหน้าที่ในการสั่งหรือการปฏิบัติราชการของรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย

มาตรา 66 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

มาตรา 67 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

- (1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
- (2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- (4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- (6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- (7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

(9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

มาตรา 69/1 การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา 90 ให้นายอำเภอมีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ

ในการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอ ให้นายอำเภอมีอำนาจเรียน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายกององค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกององค์การบริหาร ส่วนตำบล เลขานุการนายกององค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างของ องค์การบริหารส่วนตำบลมาชี้แจงหรือสอบสวน ตลอดจนเรียกรายงานและเอกสารใด ๆ จาก องค์การบริหารส่วนตำบลมาตรวจสอบได้

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่ศึกษานี้ ผู้วิจัยได้เสนองานวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของการนำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ไปปฏิบัติ ดังนี้

อรุณี แซ่ตั้ง (2545) ได้ศึกษา ประสิทธิภาพของการนำนโยบายการบังคับใช้หมวก นิรภัยสำหรับผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ในจังหวัดตรัง พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการ บังคับใช้หมวกนิรภัยไปปฏิบัติของกลุ่มผู้ขับขี่จักรยานยนต์ คือ ปัจจัยในด้านหน่วยงานในเรื่อง สมรรถนะของหน่วยงานราชการผู้บังคับใช้กฎหมายและการประชาสัมพันธ์ กลุ่มเจ้าพนักงาน ตำรวจ คือ ปัจจัยในด้านนโยบายในเรื่องมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย กลุ่มเจ้าหน้าที่ของ รัฐในหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง คือ ปัจจัยในด้านหน่วยงานในเรื่องการประชาสัมพันธ์

อุทัยวรรณ เกษีสม (2550) ได้ศึกษา ประสิทธิภาพของการนำแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ. 2548-2550) ไปปฏิบัติ กรณีศึกษา, องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอพระพรหม จังหวัด นครศรีธรรมราช พบว่า ประสิทธิภาพของการนำแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2548-2550) ไปปฏิบัติของ องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช ยังอยู่ในระดับที่สามารถ แก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน ซึ่งบ่งชี้เห็นว่าทุกพื้นที่ยังได้รับการแก้ไข ปัญหาต่างๆยังไม่ทั่วถึง อาจเกิดจากปัจจัยด้านงบประมาณที่มีไม่เพียงพอ พื้นที่ความรับผิดชอบมี มากแต่งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมีน้อย จึงทำให้การดำเนินงานต้องค่อยเป็นค่อยไป

พันเอกอิสรา สุภนามัย (2547) ได้ศึกษา ประสิทธิภาพในการบริหารราชการของ สถานีวิทยุกระจายเสียงในสังกัดกองทัพบก, กรณีศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานของสถานีวิทยุกระจายเสียงในสังกัดของ กองทัพบกอยู่ในระดับค่อนข้างสูง นอกจากนี้กองทัพบกยังมีนโยบายในการดำเนินงานที่กำหนดไว้ อย่างชัดเจนที่มุ่งจะพัฒนาสื่อวิทยุกระจายเสียงให้สามารถเป็นสื่อกลางที่จะประสานความสัมพันธ์ ระหว่างประชาชนกับกองทัพบก

สมบูรณ์ ดันติการุณย์ (2545) ได้ศึกษา ปัญหาและอุปสรรคของการวางแผนพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบล ประจำปี 2546 ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลประจำปี 2546 ได้แก่ ปัญหา คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนา ขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ได้เข้าร่วมประชุมเพื่อกำหนดแนวทาง วิเคราะห์การจัดทำแผน ปัญหาบุคลากรขาดความรู้ ความเข้าใจ

อรุณพร สดาศวีระ (2549) ได้ศึกษา การวิเคราะห์ต้นทุนประสิทธิผลของระบบ บริหารชำระเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต หาดใหญ่ เทอม 2/2548-2/2549 พบว่า การชำระเงินวิธีตัดบัญชีผ่านธนาคาร โครงสร้างต้นทุนค่า วัสดุ,ค่าแรง,ค่าใช้จ่ายดำเนินการสูงสุดเท่ากับ 11.91 , 41.05 , 47.04 ต้นทุนเฉลี่ยต่อรายสูงสุด เท่ากับ 6.74 บาทต่อราย ส่วนวิธีการชำระเงิน Bill Payment โครงสร้างต้นทุนค่าวัสดุ , ค่าแรง , ค่าใช้จ่าย ดำเนินการสูงสุด เท่ากับ 0.12 , 25.85 , 74.03 ต้นทุนเฉลี่ยต่อรายสูงสุด เท่ากับ 1,125.48 บาทต่อ ระบบ

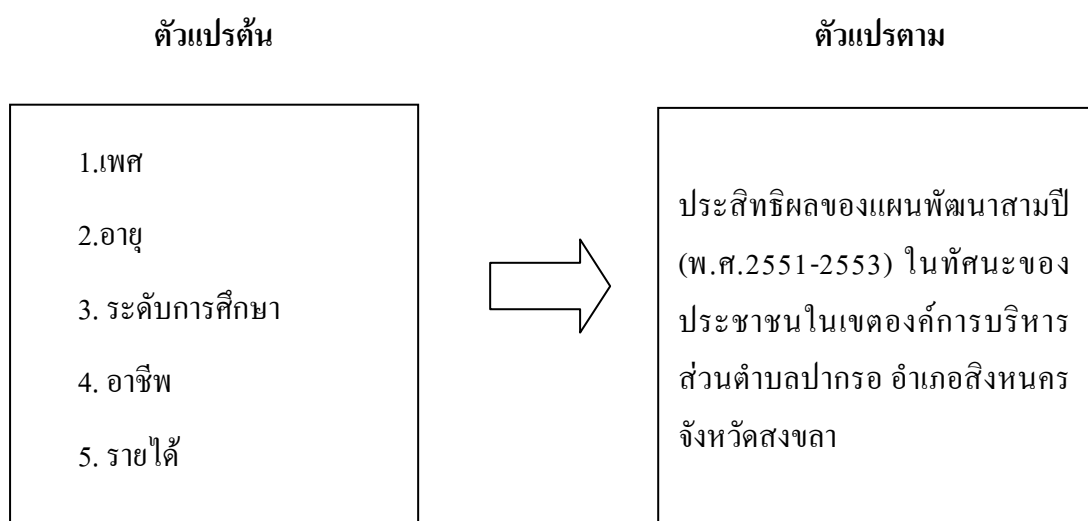
ปิยนุช แสงวุธ (2544) ได้ศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผน พัฒนาท้องถิ่น ตำบลนางงาม อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัย พบว่า ผู้เกี่ยวข้องกับ องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จบการศึกษาระดับประถมศึกษา อาศัยในท้องถิ่น มาตั้งแต่เกิด และส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีส่วนร่วมในการจัดตั้ง คณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาตำบล เก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปของตำบล รวบรวมและจัดกลุ่มปัญหา และความต้องการของตำบล ศึกษานโยบายจังหวัดและอำเภอ กำหนดนโยบายขององค์การบริหาร ส่วนตำบล กลั่นกรองปัญหาและความต้องการ จัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการ กำหนดแนวทางพัฒนาตำบล และกำหนดกิจกรรมตามโครงการ/งานผู้เกี่ยวข้องกับองค์การบริหาร ส่วนตำบล ส่วนใหญ่จะให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมประชุมทุกครั้ง

วราพร นิบุรี (2550) ได้ศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลมะนังยงในการ จัดทำแผนพัฒนา 3 ปี (พ.ศ. 2549-2551) ขององค์การบริหารส่วนตำบลมะนังยง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา 3 ปี อยู่ใน ระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์อยู่ใน ระดับกลางและด้านการมีส่วนร่วมในการพยายามประเมินผลอยู่ในระดับน้อย ประชาชนที่มีเพศ ต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา 3 ปี โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ประชาชน ที่มีอายุต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา 3 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา 3 ปี โดยภาพรวมไม่

แตกต่างกัน ส่วนด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และด้านการมีส่วนร่วมในการพยายาม ประเมินผลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา 3 ปี โดยภาพรวมและรายได้ไม่แตกต่างกัน ปัญหาและข้อเสนอแนะของประชาชน ได้แก่ ประชาชนไม่เข้าใจการจัดทำแผนพัฒนา 3 ปี และไม่ทราบประโยชน์และผลที่ได้รับจากการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา 3 ปี รวมทั้งเกิดสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ประชาชนอยากให้มีการประชาสัมพันธ์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนา 3 ปี พร้อมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมเพื่อแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ข้อเสนอแนะของผู้ศึกษา ได้แก่ ควรให้มีการประชาสัมพันธ์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนา 3 ปี ควรให้มีการปฏิบัติตามแผนงาน/โครงการที่ผ่านการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และควรรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ

5. กรอบแนวคิดการวิจัย

หัวข้อการวิจัย : ประสิทธิภาพของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการวิจัยเชิงประยุกต์ (Applied Research) โดยวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม

ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ คริวเรือนทั้งหมดในพื้นที่ตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา จำนวน 437 คริวเรือน

กลุ่มตัวอย่าง คือ คริวเรือนของประชาชนในตำบลปากกรอ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม จำนวน 209 คริวเรือน

$$\text{ใช้สูตร} \quad n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดประชากร

e = ขนาดความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{437}{1+437(0.05)^2}$$

$$n = 209$$

วิธีการสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มเลือกเชิงชั้นตามอัตราส่วน (proportional stratified sampling)

ตารางการเลือกกลุ่มแบบเชิงชั้น โดยยึดสัดส่วน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลป่ากรอ

หมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือนทั้งหมด	ร้อยละ	จำนวนครัวเรือนกลุ่มตัวอย่าง
หมู่ที่ 1 บ้านดอนทิง	71	16.25	34
หมู่ที่ 2 บ้านบ่อทราย	150	34.32	72
หมู่ที่ 3 บ้านบางโหนด	110	25.17	52
หมู่ที่ 4 บ้านใต้	23	5.26	11
หมู่ที่ 5 บ้านแหลม	35	8.01	17
หมู่ที่ 6 บ้านแหลมจาก	48	10.99	23
รวม	437	100	209

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ

การสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์
2. กำหนดโครงสร้างเนื้อหาแบบสัมภาษณ์ตามกรอบแนวคิด
3. สร้างแบบสัมภาษณ์
4. นำแบบสัมภาษณ์หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรง ตามเนื้อหา (Content Validity) ความสมบูรณ์ ความสอดคล้องของภาษาที่ใช้ หลังจากผ่านการพิจารณาและแก้ไขข้อบกพร่องของอาจารย์

ที่ปรึกษาแล้ว ผู้ศึกษานำไปให้ ปลัด อบต. หัวหน้าส่วนของ อบต. และผู้ที่มีส่วน
เกี่ยวข้องที่มีความรู้ในเรื่องแผนพัฒนาสามปี ตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรง
ของเนื้อหาแบบสัมภาษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่ม
ตัวอย่างในพื้นที่ตำบลปากกรอ แล้วนำมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์มาสรุปรวบรวมและวิเคราะห์ทางสถิติด้วย
โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for windows version 16 เพื่อหาค่าความถี่ (Frequency)
ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าไคสแควร์ (Chi-square)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในบทนี้เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลปากกร้อ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา โดยมีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 209 คน โดยมีการละเอียดในการนำเสนอ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
2. ประสิทธิภาพของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลปากกร้อ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา
3. หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างกับประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลปากกร้อ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา
4. ปัญหาและข้อเสนอแนะของตัวอย่างเกี่ยวกับประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลปากกร้อ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลป่ากรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละด้านข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลป่ากรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	ความถี่ n = 209	ร้อยละ
1	เพศ		
	ชาย	105	50.2
	หญิง	104	49.8
2	อายุ		
	ต่ำกว่า 20 ปี	19	9.1
	20-30 ปี	24	11.5
	31-40 ปี	44	21.1
	41-50 ปี	62	29.7
	51-60 ปี	45	21.5
	มากกว่า 60 ปี	15	7.2
3	การศึกษา		
	ประถมศึกษา	64	30.6
	มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	72	34.4
	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	45	21.5
	ปริญญาตรี	27	12.9
	สูงกว่าปริญญาตรี	1	0.5
	อื่นๆ	-	-

ลำดับที่	ข้อมูลทั่วไป	ความถี่ n = 209	ร้อยละ
4	อาชีพหลัก		
	รับราชการ	22	10.5
	เอกชน/รัฐวิสาหกิจ	29	13.9
	ค้าขายธุรกิจส่วนตัว	18	8.6
	รับจ้าง	47	22.5
	นักเรียน/นักศึกษา	13	6.2
	เกษตรกร	50	23.9
	อื่นๆ	30	14.4
5	รายได้ต่อเดือน		
	ต่ำกว่า 5,000 บาท	53	25.4
	5,001 – 10,000 บาท	116	55.5
	10,001 – 20,000 บาท	31	14.8
	20,001 - 50,000 บาท	9	4.3
	50,001 บาท ขึ้นไป	-	-

จากตาราง 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา พบว่า

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2 เป็นเพศหญิง จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 อายุ 51-60 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 อายุ 31-40 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 อายุ 20-30 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 อายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 และอายุมากกว่า 60 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 ระดับประถมศึกษา จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 ระดับปริญญาตรีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 อาชีพรับจ้าง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 อื่นๆ อาชีพประมง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 อาชีพ เอกชน/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 อาชีพ รับราชการ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 อาชีพค้าขายธุรกิจส่วนตัว จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 และ นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 รายได้ 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 และ รายได้ 20,001 - 50,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3

ตาราง 2 การปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553)ในทัศนะของประชาชนองค์กร
บริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

ลำดับที่	การปฏิบัติงาน	ความถี่	ร้อยละ
1	การก่อสร้างและปรับปรุงถนน สะพาน		
	มี	207	99.0
	ไม่มี	2	1.0
2	การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล		
	จัดให้มีรถเก็บขนมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	131	62.5
	จัดให้มีถังมูลฝอยทุกครัวเรือน	85	40.7
	จัดให้มีถังมูลฝอยบางครัวเรือน	7	3.3
	ไม่มีการดำเนินการ	58	27.8
	อื่น ๆ	1	0.5
3	การจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค		
	จัดให้มีน้ำประปาใช้ทุกครัวเรือน	200	95.7
	จัดให้มีน้ำประปาใช้บางครัวเรือน	9	4.3
	ไม่มีการดำเนินการ	0	0.0
	อื่น ๆ	0	0.0
4	การจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนน		
	จัดให้มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน	197	94.3
	จัดให้มีไฟฟ้าใช้บางครัวเรือน	4	1.9
	จัดให้มีไฟถนนทุกเส้นทางในตำบล	60	28.7
	จัดให้มีไฟถนนบางเส้นทางในตำบล	85	40.7
5	การก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำ		
	มี	209	100.0
	ไม่มี		

ลำดับที่	การปฏิบัติงาน	ความถี่	ร้อยละ
6	การส่งเสริมการศึกษา		
	การให้การอบรมผู้นำ	24	11.5
	การให้ความรู้ด้านอาชีพ	157	75.1
	การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารในชุมชน	53	25.4
	จัดตั้งที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน	19	9.1
	สนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียนในชุมชน	79	37.8
อื่นๆ	1	0.5	
7	การส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ		
	การจัดกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา	192	91.9
	การจัดกิจกรรมวันลอยกระทง วันสงกรานต์	36	17.2
	การจัดกิจกรรมแข่งขันกีฬา	94	45.0
อื่นๆ	1	0.5	
8	การส่งเสริม เด็ก สตรี คนชราและผู้พิการ		
	การจัดเงินสวัสดิการให้แก่คนชรา และผู้พิการ	208	99.5
	การจัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัว	58	27.8
	การจัดกิจกรรมสำหรับเด็ก สตรี คนชราและผู้พิการ	34	16.3
	ไม่มีการดำเนินการ	0	0.0
อื่นๆ	0	0.0	
9	การป้องกันและระงับโรคติดต่อ		
	การฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า	98	46.9
	การฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากเท้าเปื่อย	3	1.4
	การกำจัดลูกน้ำยุงลาย	176	84.2
อื่นๆ	12	5.7	

ลำดับที่	การปฏิบัติงาน	ความถี่	ร้อยละ
10	การดูแล รักษาสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ		
	การปลูกต้นไม้	194	92.8
	การปล่อยพันธุ์ปลา	17	8.1
	การพัฒนาสถานที่สาธารณะ	175	83.7
	ไม่มีการดำเนินการ	2	1.0
อื่นๆ	2	1.0	
11	การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง		
	การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง	50	23.9
	การทำป้ายรณรงค์ประชาสัมพันธ์	193	92.3
	ไม่มีการดำเนินการ	9	4.3
	อื่นๆ	0	0.0

จากตาราง 2 แสดงการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553)ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 209 คน ดังนี้

ด้านการก่อสร้างและปรับปรุงถนน สะพาน พบว่า มีการก่อสร้างและปรับปรุงถนน สะพาน จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 99.0 และไม่มีการก่อสร้างและปรับปรุง ถนน สะพาน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ด้านการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล พบว่า มีการจัดให้มีรถเก็บขนมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล จำนวน 131คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 จัดให้มีถังมูลฝอยทุกครัวเรือนจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7 ไม่มีการดำเนินการ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 จัดให้มีถังมูลฝอยบางครัวเรือนจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 และ อื่น ๆ เช่นการกำจัดเองโดยการเผาที่บ้าน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ0.5

ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค พบว่า มีการจัดให้มีน้ำประปาใช้ทุกครัวเรือน จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 95.7 และการจัดให้มีน้ำประปาใช้บางครัวเรือน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3

ด้านการจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนน พบว่า มีการจัดให้มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 94.3 การจัดให้มีไฟถนนบางเส้นทางในตำบล จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7 การจัดให้มีไฟถนนทุกเส้นทางในตำบล จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7 และการจัดให้มีไฟฟ้าใช้บางครัวเรือน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9

ด้านการก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำ พบว่า มีการก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำ จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ด้านการส่งเสริมการศึกษา พบว่า มีการให้ความรู้ด้านอาชีพ จำนวน 157คน คิดเป็นร้อยละ 75.1 การสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียนในชุมชน จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารในชุมชน จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 การให้การอบรมผู้นำ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 การจัดตั้งที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน จำนวน 19คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 และอื่นๆ เช่น การจัดให้มีรถรับส่งนักเรียน จำนวน 1 คิดเป็นร้อยละ 0.5

ด้านการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ พบว่า มีการจัดกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 91.9 การจัดกิจกรรมแข่งขันกีฬา จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 การจัดกิจกรรมวันลอยกระทง วันสงกรานต์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 และอื่นๆ เช่น การจัดกิจกรรมวันขึ้นปีใหม่ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ด้านการส่งเสริม เด็ก สตรี คนชราและผู้พิการ พบว่า มีการจัดเงินสวัสดิการให้แก่คนชรา และผู้พิการ จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 99.5 การจัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัว จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 และการจัดกิจกรรมสำหรับเด็ก สตรี คนชราและผู้พิการ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3

ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ พบว่า มีการกำจัดลูกน้ำยุงลาย จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 84.2 การฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 46.9 อื่นๆ เช่น การรณรงค์ป้องกันโรคต่างๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 และการฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากเท้าเปื่อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4

ด้านการดูแล รักษาสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ พบว่า มีการปลูกต้นไม้ จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 92.8 การพัฒนาสถานที่สาธารณะ จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 83.7 การปล่อยพันธุ์ปลา จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 ไม่มีการดำเนินการ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 และอื่นๆ เช่น การปลูกป่าชายเลน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง พบว่า มีการทำป้ายรณรงค์ประชาสัมพันธ์ จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 92.3 การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง จำนวน 50คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 และไม่มีการดำเนินการ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลป่ากรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

ตาราง 3 ประสิทธิภาพของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลป่ากรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

ลำดับที่	ประสิทธิผล	ความถี่ n = 209	ร้อยละ
1	การก่อสร้างและปรับปรุงถนน สะพาน		
	สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี	155	74.2
	สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน	54	25.8
	ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ	0	0
2	การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล		
	สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี	109	52.2
	สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน	44	21.1
	ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ	56	26.8
3	การจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค		
	สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี	167	79.9
	สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน	40	19.1
	ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ	2	1.0
4	การจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนน		
	สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี	179	85.6
	สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน	30	14.4
	ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ	0	0
5	การก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำ		
	สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี	148	70.8
	สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน	58	27.8
	ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ	3	1.4

ลำดับที่	ประสิทธิผล	ความถี่ n = 209	ร้อยละ
6	การส่งเสริมการศึกษา		
	สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี	141	67.5
	สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน	66	31.6
	ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ	2	1.0
7	การส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ		
	สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี	172	82.3
	สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน	37	17.7
	ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ	0	0
8	การส่งเสริม เด็ก สตรี คนชราและผู้พิการ		
	สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี	166	79.4
	สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน	43	20.6
	ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ	0	0
9	การป้องกันและระงับโรคติดต่อ		
	สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี	156	74.6
	สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน	43	20.6
	ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ	10	4.8
10	การดูแล รักษาสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ		
	สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี	139	66.5
	สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน	69	33.0
	ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ	1	0.5
11	การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง		
	สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี	156	74.6
	สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน	43	20.6
	ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ	10	4.8

จากตาราง 3 แสดงประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา พบว่า

ด้านการก่อสร้างและปรับปรุงถนน สะพาน ส่วนใหญ่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 74.2 และสามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8

ด้านการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ส่วนใหญ่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 52.2 ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 และสามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1

ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 79.9 สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 และไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ด้านการจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนน ส่วนใหญ่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 85.6 และสามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4

ด้านการก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำ ส่วนใหญ่ สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8 สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 และไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4

ด้านการส่งเสริมการศึกษา ส่วนใหญ่ สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 และไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ด้านการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ ส่วนใหญ่ สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 82.3 และสามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7

ด้านการส่งเสริม เด็ก สตรี คนชราและผู้พิการส่วนใหญ่ สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 79.4 และสามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6

ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ ส่วนใหญ่ สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 74.6 สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 และไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8

ด้านการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ส่วนใหญ่ สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 66.5 สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 และไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งส่วนใหญ่ สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 74.6 สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 และไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับ ประสิทธิภาพของการนำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลปากอ อำเภอลำสนธิ จังหวัดสงขลา

ตาราง 4 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน ด้านการก่อสร้างและปรับปรุง ถนน สะพาน กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้

การก่อสร้างและปรับปรุง ถนน สะพาน	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับความ ต้องการ	χ^2	p-value
1. เพศ				0.561	0.454
ชาย	75 35.9%	30 14.4%	0 0.0%		
หญิง	80 38.3%	24 11.5	0 0.0%		
2. อายุ				8.323	0.139
ต่ำกว่า 20 ปี	16 7.7%	3 1.4%	0 0.0%		
20-30 ปี	21 10.0%	3 1.4%	0 0.0%		
31-40 ปี	29 13.9%	15 7.2%	0 0.0%		
41-50 ปี	47 22.5%	15 7.2%	0 0.0%		
51-60 ปี	29 13.9%	16 7.7%	0 0.0%		

การก่อสร้างและปรับปรุง ถนน สะพาน	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับ ความต้องการ	χ^2	p-value
มากกว่า 60 ปี	13 6.2%	2 1.0%	0 0.0%		
3. ระดับการศึกษา				4.038	0.401
ประถมศึกษา	48 23.0%	16 7.7%	0 0.0%		
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	56 26.8%	16 7.7%	0 0.0%		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	34 16.3%	11 5.3%	0 0.0%		
ปริญญาตรี	16 7.7%	11 5.3%	0 0.0%		
สูงกว่าปริญญาตรี	1 0.5%	0 0.0%	0 0.0%		
อื่นๆ	0 0.0%	1 0.5%	0 0.0%		
4. อาชีพหลัก				10.380	0.110
รับราชการ	16 7.7%	6 2.9%	0 0.0%		
เอกชน/รัฐวิสาหกิจ	20 9.6%	9 4.3%	0 0.0%		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	12 5.7%	6 2.9%	0 0.0%		

การก่อสร้างและปรับปรุง ถนน สะพาน	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับ ความต้องการ	χ^2	p-value
รับจ้าง	41 19.6%	6 2.9%	0 0.0%		
นักเรียน/นักศึกษา	10 4.8%	3 1.4%	0 0.0%		
เกษตรกร	39 18.7%	11 5.3%	0 0.0%		
อื่นๆ	17 8.1%	13 6.2%	0 0.0%		
5. รายได้ต่อเดือน				2.444	0.485
ต่ำกว่า 5,000 บาท	38 18.2%	15 7.2%	0 0.0%		
5,001 – 10,000 บาท	90 43.1%	26 12.4%	0 0.0%		
10,001 – 20,000 บาท	20 9.6%	11 5.3%	0 0.0%		
20,001 - 50,000 บาท	7 3.3%	2 1.0%	0 0.0%		
50,001 บาท ขึ้นไป	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%		

จากตาราง 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2551-2553) ด้านการก่อสร้างและปรับปรุง ถนน สะพาน กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก และระดับรายได้ ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการก่อสร้างและปรับปรุง ถนน สะพาน กับ เพศ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 0.561 ค่า p-value เท่ากับ 0.454 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการก่อสร้างและปรับปรุง ถนน สะพาน กับเพศ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการก่อสร้างและปรับปรุง ถนน สะพาน กับ อายุ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 8.323 ค่า p-value เท่ากับ 0.139 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการก่อสร้างและปรับปรุง ถนน สะพาน กับอายุ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการก่อสร้างและปรับปรุง ถนน สะพาน กับ ระดับการศึกษา โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 4.038 ค่า p-value เท่ากับ 0.401 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการก่อสร้างและปรับปรุง ถนน สะพาน กับระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการก่อสร้างและปรับปรุง ถนน สะพาน กับ อาชีพหลัก โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 10.380 ค่า p-value เท่ากับ 0.110 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการก่อสร้างและปรับปรุง ถนน สะพาน กับ อาชีพหลัก มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการก่อสร้างและปรับปรุง ถนน สะพาน กับ ระดับรายได้ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 2.444 ค่า p-value เท่ากับ 0.485 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการก่อสร้างและปรับปรุง ถนน สะพาน กับ ระดับรายได้ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 5 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน ด้านการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้

การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับ ความต้องการ	χ^2	p-value
1. เพศ				0.867	0.648
ชาย	52 24.9%	22 10.5%	31 14.8%		
หญิง	57 27.3%	22 10.5%	25 12.0%		
2. อายุ				14.141	0.167
ต่ำกว่า 20 ปี	8 3.8%	4 1.9%	7 3.3%		
20-30 ปี	14 6.7%	6 2.9%	4 1.9%		
31-40 ปี	21 10.0%	10 4.8%	13 6.2%		
41-50 ปี	33 15.8%	10 4.8%	19 9.1%		
51-60 ปี	20 9.6%	14 6.7%	11 5.3%		
มากกว่า 60 ปี	13 6.2%	0 0.0%	2 1.0%		

การกำจัดมูลฝอยและสิ่ง ปฏิกูล	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับความต้องการ	χ^2	p-value
3. ระดับการศึกษา				9.998	0.265
ประถมศึกษา	36 17.2%	10 4.8%	18 8.6%		
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	37 17.7%	13 6.2%	22 10.5%		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	24 11.5%	10 4.8%	11 5.3%		
ปริญญาตรี	12 5.7%	10 4.8%	5 2.4%		
สูงกว่าปริญญาตรี	0 0.0%	1 0.5%	0 0.0%		
อื่นๆ	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%		
4. อาชีพหลัก				12.084	0.439
รับราชการ	12 5.7%	8 3.8%	2 1.0%		
เอกชน/รัฐวิสาหกิจ	18 8.6%	5 2.4%	6 2.9%		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	8 3.8%	4 1.9%	6 2.9%		

การกำจัดมูลฝอยและสิ่ง ปฏิบัติ	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับ ความต้องการ	χ^2	p-value
รับจ้าง	28 13.4%	7 3.3%	12 5.7%		
นักเรียน/นักศึกษา	5 2.4%	3 1.4%	5 2.4%		
เกษตรกร	21 10.0%	11 5.3%	18 8.6%		
อื่นๆ	17 8.1%	6 2.9%	7 3.3%		
5. รายได้ต่อเดือน				2.287	0.891
ต่ำกว่า 5,000 บาท	26 12.4%	11 5.3%	16 7.7%		
5,001 – 10,000 บาท	64 30.6%	22 10.5%	30 14.4%		
10,001 – 20,000 บาท	15 7.2%	9 4.3%	7 3.3%		
20,001 - 50,000 บาท	4 1.9%	2 1.0%	3 1.4%		
50,001 บาท ขึ้นไป	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%		

จากตาราง 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2551-2553) ด้านการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก และระดับรายได้ ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล กับ เพศ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 0.867 ค่า p-value เท่ากับ 0.648 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ. 2551-2553) ด้านการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล กับเพศ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล กับ อายุ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 14.141 ค่า p-value เท่ากับ 0.167 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ. 2551-2553) ด้านการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล กับ อายุ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล กับ ระดับการศึกษา โดยวิธีหาค่าไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 9.998 ค่า p-value เท่ากับ 0.265 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล กับระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล กับ อาชีพหลัก โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 12.084 ค่า p-value เท่ากับ 0.439 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ. 2551-2553) ด้านการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล กับ อาชีพหลัก มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล กับ ระดับรายได้ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่า ค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 2.287 ค่า p-value เท่ากับ 0.891 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ด้านการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล กับ ระดับรายได้ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 6 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้

การจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับ ความต้องการ	χ^2	p-value
1. เพศ				0.449	0.799
ชาย	82 39.2%	22 10.5%	1 0.5%		
หญิง	85 40.7%	18 8.6%	1 0.5%		
2. อายุ				7.383	0.689
ต่ำกว่า 20 ปี	15 7.2%	4 1.9%	0 0.0%		
20-30 ปี	21 10.0%	3 1.4%	0 0.0%		
31-40 ปี	36 17.2%	7 3.3%	1 0.5%		
41-50 ปี	52 24.9%	9 4.3%	9 0.5%		
51-60 ปี	33 15.8%	12 5.7%	0 0.0%		
มากกว่า 60 ปี	10 4.8%	5 2.4%	0 0.0%		

การจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับ ความต้องการ	χ^2	p-value
3. ระดับการศึกษา				22.734	0.004**
ประถมศึกษา	41 19.6%	23 11.0%	0 0.0%		
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	61 29.2%	10 4.8%	1 0.5%		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	43 20.6%	2 1.0%	0 0.0%		
ปริญญาตรี	21 10.0%	5 2.4%	1 0.5%		
สูงกว่าปริญญาตรี	1 0.5%	0 0.0%	0 0.0%		
อื่นๆ	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%		
4. อาชีพหลัก				30.415	0.002**
รับราชการ	21 10.0%	1 0.5%	0 0.0%		
เอกชน/รัฐวิสาหกิจ	25 12.0%	43 1.9%	0 0.0%		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	14 6.7%	3 1.4%	1 0.5%		

การจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับ ความต้องการ	χ^2	p-value
รับจ้าง	42 20.1%	5 2.4%	0 0.0%		
นักเรียน/นักศึกษา	11 5.3%	2 1.0%	0 0.0%		
เกษตรกร	39 18.7%	10 4.8%	1 0.5%		
อื่นๆ	15 7.2%	15 7.2%	0 0.0%		
5. รายได้ต่อเดือน				5.517	0.479
ต่ำกว่า 5,000 บาท	42 20.1%	11 5.3%	0 0.0%		
5,001 – 10,000 บาท	97 46.4%	18 8.6%	1 0.5%		
10,001 – 20,000 บาท	22 10.5%	8 3.8%	1 0.5%		
20,001 - 50,000 บาท	6 2.9%	3 1.4%	0 0.0%		
50,001 บาท ขึ้นไป	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%		

จากตาราง 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2551-2553) ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก และระดับรายได้ ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคกับ เพศ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 0.449 ค่า p-value เท่ากับ 0.799 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ. 2551-2553) ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคกับเพศ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคกับ อายุ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 7.383 ค่า p-value เท่ากับ 0.689 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ. 2551-2553) ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคกับ อายุ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคกับ ระดับการศึกษา โดยวิธีหาค่าไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 22.734 ค่า p-value เท่ากับ 0.004 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคกับระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ **0.01****

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคกับ อาชีพหลัก โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 30.415 ค่า p-value เท่ากับ 0.002 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคกับ อาชีพหลัก มีความสัมพันธ์กันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ **0.01****

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคกับ ระดับรายได้ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่า ค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 5.517 ค่า p-value เท่ากับ 0.479 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคกับ ระดับรายได้ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 7 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน ด้านการจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนนกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้

การจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนน	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับ ความต้องการ	χ^2	p-value
1. เพศ				0.029	0.866
ชาย	89 42.6%	16 7.7%	0 0.0%		
หญิง	90 43.1%	14 6.7%	0 0.0%		
2. อายุ				5.282	0.382
ต่ำกว่า 20 ปี	18 8.6%	1 0.5%	0 0.0%		
20-30 ปี	20 9.6%	4 1.9%	0 0.0%		
31-40 ปี	37 17.7%	7 3.3%	0 0.0%		
41-50 ปี	50 23.9%	12 5.7%	0 0.0%		
51-60 ปี	39 18.7%	6 2.9%	0 0.0%		
มากกว่า 60 ปี	15 7.2%	0 0.0%	0 0.0%		

การจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนน	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับ ความต้องการ	χ^2	p-value
3. ระดับการศึกษา				8.705	0.069
ประถมศึกษา	58 27.8%	6 2.9%	0 0.0%		
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	61 29.2%	11 5.3%	0 0.0%		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	39 18.7%	6 2.9%	0 0.0%		
ปริญญาตรี	21 10.0%	6 2.9%	0 0.0%		
สูงกว่าปริญญาตรี	0 0.0%	1 0.5%	0 0.0%		
อื่นๆ	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%		
4. อาชีพหลัก				8.806	0.185
รับราชการ	17 8.1%	5 2.4%	0 0.0%		
เอกชน/รัฐวิสาหกิจ	23 11.0%	6 2.9%	0 0.0%		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	13 6.2%	5 2.4%	0 0.0%		

การจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนน	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับความต้องการ	χ^2	p-value
รับจ้าง	42 20.1%	5 2.4%	0 0.0%		
นักเรียน/นักศึกษา	12 5.7%	1 0.5%	0 0.0%		
เกษตรกร	47 22.5%	3 1.4%	0 0.0%		
อื่นๆ	25 12.0%	5 2.4%	0 0.0%		
5. รายได้ต่อเดือน				10.366	0.016*
ต่ำกว่า 5,000 บาท	46 22.0%	7 3.3%	0 0.0%		
5,001 – 10,000 บาท	105 50.2%	11 5.3%	0 0.0%		
10,001 – 20,000 บาท	22 10.5%	9 4.3%	0 0.0%		
20,001 - 50,000 บาท	6 2.9%	3 1.4%	0 0.0%		
50,001 บาท ขึ้นไป	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%		

จากตาราง 7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2551-2553) ด้านการจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนนกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก และระดับรายได้ ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนนกับ เพศ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์ มีค่าเท่ากับ 0.029 ค่า p-value เท่ากับ 0.866 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนนกับเพศ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนนกับ อายุ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์ มีค่าเท่ากับ 5.282 ค่า p-value เท่ากับ 0.382 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนนกับ อายุ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนนกับ ระดับการศึกษา โดยวิธีหาค่าไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์ มีค่าเท่ากับ 8.705 ค่า p-value เท่ากับ 0.069 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2551-2553) ด้านการจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนนกับระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนนกับ อาชีพหลัก โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 8.806 ค่า p-value เท่ากับ 0.185 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ด้านการจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนนกับ อาชีพหลัก มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนนกับ ระดับรายได้ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์ มีค่าเท่ากับ 10.366 ค่า p-value เท่ากับ 0.016 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ด้านการจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนนกับ ระดับรายได้มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05*

ตาราง 8 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน ด้านการก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำ กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้

การก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำ	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับ ความต้องการ	χ^2	p-value
1. เพศ				1.193	0.551
ชาย	71 34.0%	32 15.3%	2 1.0%		
หญิง	77 36.8%	26 12.4%	1 0.5%		
2. อายุ				10.603	0.389
ต่ำกว่า 20 ปี	13 6.2%	6 2.9%	0 0.0%		
20-30 ปี	19 9.1%	5 2.4%	0 0.0%		
31-40 ปี	25 12.0%	17 8.1%	2 1.0%		
41-50 ปี	46 22.0%	16 7.7%	0 0.0%		
51-60 ปี	32 15.3%	12 5.7%	1 0.5%		
มากกว่า 60 ปี	13 6.2%	2 1.0%	0 0.0%		

การก่อสร้างท่อหรือทาง ระบายน้ำ	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับความต้องการ	χ^2	p-value
3. ระดับการศึกษา				5.259	0.730
ประถมศึกษา	46 22.0%	17 8.1%	1 0.5%		
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	52 24.9%	19 9.1%	1 0.5%		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	28 13.4%	17 8.1%	0 0.0%		
ปริญญาตรี	21 10.0%	5 2.4%	1 0.5%		
สูงกว่าปริญญาตรี	1 0.5%	0 0.0%	0 0.0%		
อื่นๆ	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%		
4. อาชีพหลัก				16.608	0.165
รับราชการ	14 6.7%	8 3.8%	0 0.0%		
เอกชน/รัฐวิสาหกิจ	21 10.0%	8 3.8%	0 0.0%		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	9 4.3%	8 3.8%	1 0.5%		

การก่อสร้างท่อหรือทาง ระบายน้ำ	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับ ความต้องการ	χ^2	p-value
รับจ้าง	38 18.2%	9 4.3%	0 0.0%		
นักเรียน/นักศึกษา	11 5.3%	2 1.0%	0 0.0%		
เกษตรกร	39 18.7%	10 4.8%	1 0.5%		
อื่นๆ	16 7.7%	13 6.2%	1 0.5%		
5. รายได้ต่อเดือน				1.820	0.935
ต่ำกว่า 5,000 บาท	36 17.2%	16 7.7%	1 0.5%		
5,001 – 10,000 บาท	83 39.7%	32 15.3%	1 0.5%		
10,001 – 20,000 บาท	23 11.0%	7 3.3%	1 0.5%		
20,001 - 50,000 บาท	6 2.9%	3 1.4%	0 0.0%		
50,001 บาท ขึ้นไป	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%		

จากตาราง 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ด้านการก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก และระดับรายได้ ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำ กับ เพศ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 1.193 ค่า p-value เท่ากับ 0.551 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ด้านการก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำกับเพศ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำ กับ อายุ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 10.603 ค่า p-value เท่ากับ 0.389 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ด้านการก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำกับ อายุ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำ กับ ระดับการศึกษา โดยวิธีหาค่าไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 5.259 ค่า p-value เท่ากับ 0.730 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำกับระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำ กับ อาชีพหลัก โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 16.608 ค่า p-value เท่ากับ 0.165 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำกับ อาชีพหลัก มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำ กับ ระดับรายได้ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square)พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 1.820 ค่า p-value เท่ากับ 0.935 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำกับ ระดับรายได้ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 9 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน ด้านการส่งเสริมการศึกษากับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้

การส่งเสริมการศึกษา	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับ ความต้องการ	χ^2	p-value
1. เพศ				3.035	0.219
ชาย	65 31.1%	39 18.7%	1 0.5%		
หญิง	76 36.4%	27 12.9%	15 0.5%		
2. อายุ				8.847	0.547
ต่ำกว่า 20 ปี	13 6.2%	6 2.9%	0 0.0%		
20-30 ปี	19 9.1%	5 2.4%	0 0.0%		
31-40 ปี	26 12.4%	18 8.6%	0 0.0%		
41-50 ปี	41 19.6%	19 9.1%	2 1.0%		
51-60 ปี	30 14.4%	15 7.2%	0 0.0%		
มากกว่า 60 ปี	12 5.7%	3 1.4%	0 0.0%		

การส่งเสริมการศึกษา	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับ ความต้องการ	χ^2	p-value
3. ระดับการศึกษา				5.521	0.701
ประถมศึกษา	46 22.0%	17 8.1%	1 0.5%		
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	50 23.9%	21 10.0%	1 0.5%		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	27 12.9%	18 8.6%	0 0.0%		
ปริญญาตรี	18 8.6%	9 4.3%	0 0.0%		
สูงกว่าปริญญาตรี	0 0.0%	1 0.5%	0 0.0%		
อื่นๆ	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%		
4. อาชีพหลัก				10.411	0.580
รับราชการ	13 6.2%	9 4.3%	0 0.0%		
เอกชน/รัฐวิสาหกิจ	18 8.6%	11 5.3%	0 0.0%		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	9 4.3%	9 4.3%	0 0.0%		

การส่งเสริมการศึกษา	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับความต้องการ	χ^2	p-value
รับจ้าง	33 15.8%	13 6.2%	1 0.5%		
นักเรียน/นักศึกษา	10 4.8%	3 1.4%	0 0.0%		
เกษตรกร	39 18.7%	10 4.8%	1 0.5%		
อื่นๆ	19 9.1%	11 5.3%	0 0.0%		
5. รายได้ต่อเดือน				9.574	0.144
ต่ำกว่า 5,000 บาท	37 17.7%	16 7.7%	0 0.0%		
5,001 – 10,000 บาท	84 40.2%	30 14.4%	2 1.0%		
10,001 – 20,000 บาท	15 7.2%	16 7.7%	0 0.0%		
20,001 - 50,000 บาท	5 2.4%	4 1.9%	0 0.0%		
50,001 บาท ขึ้นไป	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%		

จากตาราง 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2551-2553) ด้านการส่งเสริมการศึกษากับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก และระดับรายได้ ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมการศึกษากับ เพศ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 3.035 ค่า p-value เท่ากับ 0.219 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมการศึกษากับเพศ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมการศึกษากับ อายุ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 8.847 ค่า p-value เท่ากับ 0.547 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมการศึกษากับ อายุ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมการศึกษากับ ระดับการศึกษา โดยวิธีหาค่าไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 5.521 ค่า p-value เท่ากับ 0.701 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมการศึกษากับระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมการศึกษากับ อาชีพหลัก โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 10.411 ค่า p-value เท่ากับ 0.580 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมการศึกษากับ อาชีพหลัก มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมการศึกษากับ ระดับรายได้ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่า ค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 9.574 ค่า p-value เท่ากับ 0.144 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมการศึกษากับ ระดับรายได้ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 10 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน ด้านการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้

การส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับ ความต้องการ	χ^2	p-value
1. เพศ				0.480	0.488
ชาย	84 40.2%	21 10.0%	0 0.0%		
หญิง	88 42.1%	16 7.7%	0 0.0%		
2. อายุ				4.506	0.479
ต่ำกว่า 20 ปี	18 8.6%	1 5.0%	0 0.0%		
20-30 ปี	20 9.6%	4 1.9%	0 0.0%		
31-40 ปี	34 16.3%	10 4.8%	0 0.0%		
41-50 ปี	49 23.4%	13 6.2%	0 0.0%		
51-60 ปี	37 17.7%	8 3.8%	0 0.0%		
มากกว่า 60 ปี	14 6.7%	1 0.5%	0 0.0%		

การส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับความต้องการ	χ^2	p-value
3. ระดับการศึกษา				7.911	0.095
ประถมศึกษา	56 22.0%	8 8.1%	0 0.0%		
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	61 29.2%	11 5.3%	0 0.0%		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	34 16.3%	11 5.3%	0 0.0%		
ปริญญาตรี	21 10.0%	6 2.9%	0 0.0%		
สูงกว่าปริญญาตรี	0 0.0%	1 0.5%	0 0.0%		
อื่นๆ	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%		
4. อาชีพหลัก				5.764	0.450
รับราชการ	18 8.6%	4 1.9%	0 0.0%		
เอกชน/รัฐวิสาหกิจ	21 10.0%	8 3.8%	0 0.0%		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	15 7.2%	3 1.4%	0 0.0%		

การส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับความต้องการ	χ^2	p-value
รับจ้าง	40 19.1%	7 3.3%	0 0.0%		
นักเรียน/นักศึกษา	13 6.2%	0 0.0%	0 0.0%		
เกษตรกร	42 20.1%	8 3.8%	0 0.0%		
อื่นๆ	23 11.0%	7 3.3%	0 0.0%		
5. รายได้ต่อเดือน				5.357	0.147
ต่ำกว่า 5,000 บาท	48 23.0%	5 2.4%	0 0.0%		
5,001 – 10,000 บาท	95 45.5%	21 10.0%	0 0.0%		
10,001 – 20,000 บาท	22 10.5%	9 4.3%	0 0.0%		
20,001 - 50,000 บาท	7 3.3%	2 1.0%	0 0.0%		
50,001 บาท ขึ้นไป	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%		

จากตาราง 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก และระดับรายได้ ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการกับ เพศ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 0.480 ค่า p-value เท่ากับ 0.488 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการกับเพศ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการกับ อายุ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 4.507 ค่า p-value เท่ากับ 0.479 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการกับ อายุ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการกับ ระดับการศึกษา โดยวิธีหาค่าไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 7.911 ค่า p-value เท่ากับ 0.095 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการกับระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการกับ อาชีพหลัก โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 5.764 ค่า p-value เท่ากับ 0.450 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการกับ อาชีพหลัก มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการกับ ระดับรายได้ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่า ค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 5.357 ค่า p-value เท่ากับ 0.147 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการกับ ระดับรายได้ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 11 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน ด้านการส่งเสริมเด็ก สตรี คนชราและผู้พิการกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้

การส่งเสริมเด็ก สตรี คนชราและผู้พิการ	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับความ ต้องการ	χ^2	p-value
1. เพศ				0.000	1.000
ชาย	83 39.7%	22 10.5%	0 0.0%		
หญิง	83 39.7%	21 10.0%	0 0.0%		
2. อายุ				8.654	0.124
ต่ำกว่า 20 ปี	18 8.6%	1 0.5%	0 0.0%		
20-30 ปี	21 10.0%	3 1.4%	0 0.0%		
31-40 ปี	35 16.7%	9 4.3%	0 0.0%		
41-50 ปี	49 23.4%	13 6.2%	0 0.0%		
51-60 ปี	30 14.4%	15 7.2%	0 0.0%		
มากกว่า 60 ปี	13 6.2%	2 1.0%	0 0.0%		

การส่งเสริมเด็ก สตรี คนชราและผู้พิการ	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับ ความต้องการ	χ^2	p-value
3. ระดับการศึกษา				7.530	0.110
ประถมศึกษา	46 22.0%	18 8.6%	0 0.0%		
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	60 28.7%	12 5.7%	0 0.0%		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	37 17.7%	8 3.8%	0 0.0%		
ปริญญาตรี	23 11.0%	4 1.9%	0 0.0%		
สูงกว่าปริญญาตรี	0 0.0%	1 0.5%	0 0.0%		
อื่นๆ	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%		
4. อาชีพหลัก				10.289	0.113
รับราชการ	16 7.7%	6 2.9%	0 0.0%		
เอกชน/รัฐวิสาหกิจ	24 11.2%	5 2.4%	0 0.0%		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	14 6.7%	4 1.9%	0 0.0%		

การส่งเสริมเด็ก สตรี คนชราและผู้พิการ	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับ ความต้องการ	χ^2	p-value
รับจ้าง	37 17.7%	10 4.8%	0 0.0%		
นักเรียน/นักศึกษา	13 6.2%	0 0.0%	0 0.0%		
เกษตรกร	43 20.6%	7 3.3%	0 0.0%		
อื่นๆ	19 9.1%	11 5.3%	0 0.0%		
5. รายได้ต่อเดือน				1.107	0.775
ต่ำกว่า 5,000 บาท	43 20.6%	10 4.8%	0 0.0%		
5,001 – 10,000 บาท	93 44.5%	23 11.0%	0 0.0%		
10,001 – 20,000 บาท	24 11.5%	7 3.3%	1 0.5%		
20,001 - 50,000 บาท	6 2.9%	3 1.4%	0 0.0%		
50,001 บาท ขึ้นไป	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%		

จากตาราง 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2551-2553) ด้านการส่งเสริมเด็ก สตรี คนชราและผู้พิการ กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก และระดับรายได้ ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมเด็ก สตรี คนชราและผู้พิการกับ เพศ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 0.000 ค่า p-value เท่ากับ 1.000 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมเด็ก สตรี คนชราและผู้พิการกับเพศ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมเด็ก สตรี คนชราและผู้พิการกับ อายุ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 8.654 ค่า p-value เท่ากับ 0.124 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมเด็ก สตรี คนชราและผู้พิการกับ อายุ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมเด็ก สตรี คนชราและผู้พิการกับ ระดับการศึกษา โดยวิธีหาค่าไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 7.530 ค่า p-value เท่ากับ 0.110 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมเด็ก สตรี คนชราและผู้พิการกับระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมเด็ก สตรี คนชราและผู้พิการกับ อาชีพหลัก โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 10.289 ค่า p-value เท่ากับ 0.113 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมเด็ก สตรี คนชราและผู้พิการกับ อาชีพหลัก มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมเด็ก สตรี คนชราและผู้พิการกับ ระดับรายได้ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 1.107 ค่า p-value เท่ากับ 0.775 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการส่งเสริมเด็ก สตรี คนชราและผู้พิการกับ ระดับรายได้ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 12 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้

การป้องกันและระงับโรคติดต่อ	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับ ความต้องการ	χ^2	p-value
1. เพศ				0.679	0.712
ชาย	76 36.4%	24 11.5%	5 2.4%		
หญิง	80 38.3%	19 9.1%	5 2.4%		
2. อายุ				13.890	0.178
ต่ำกว่า 20 ปี	18 8.6%	1 0.5%	0 0.0%		
20-30 ปี	20 9.6%	4 1.9%	0 0.0%		
31-40 ปี	31 14.8%	9 4.3%	4 1.9%		
41-50 ปี	45 21.5%	15 7.2%	2 1.0%		
51-60 ปี	30 14.4%	13 6.2%	2 1.0%		
มากกว่า 60 ปี	12 5.7%	1 0.5%	2 1.0%		

การป้องกันและระงับโรคติดต่อ	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับ ความต้องการ	χ^2	p-value
3. ระดับการศึกษา				18.279	0.019*
ประถมศึกษา	45 21.5%	11 5.32%	8 3.8%		
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	58 27.8%	13 6.2%	1 0.5%		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	35 16.7%	10 4.8%	0 0.0%		
ปริญญาตรี	18 8.6%	8 3.8%	1 0.5%		
สูงกว่าปริญญาตรี	0 0.0%	1 0.5%	0 0.0%		
อื่นๆ	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%		
4. อาชีพหลัก				33.350	0.001***
รับราชการ	16 7.7%	6 2.9%	0 0.0%		
เอกชน/รัฐวิสาหกิจ	20 9.6%	9 4.3%	0 0.0%		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	12 5.7%	5 2.4%	1 0.5%		

การป้องกันและระงับโรคติดต่อ	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับความต้องการ	χ^2	p-value
รับจ้าง	39 18.7%	7 3.3%	1 0.5%		
นักเรียน/นักศึกษา	12 5.7%	1 0.5%	0 0.0%		
เกษตรกร	40 19.1%	9 4.3%	1 0.0%		
อื่นๆ	17 8.1%	6 2.9%	7 3.3%		
5. รายได้ต่อเดือน				12.938	0.044*
ต่ำกว่า 5,000 บาท	41 19.6%	8 3.8%	4 1.9%		
5,001 – 10,000 บาท	92 44.0%	19 9.1%	5 2.4%		
10,001 – 20,000 บาท	17 8.1%	13 6.2%	1 0.5%		
20,001 - 50,000 บาท	6 2.9%	3 1.4%	0 0.0%		
50,001 บาท ขึ้นไป	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%		

จากตาราง 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2551-2553) ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก และระดับรายได้ ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อกับ เพศ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 0.679 ค่า p-value เท่ากับ 0.712 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อกับเพศ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อกับ อายุ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 13.890 ค่า p-value เท่ากับ 0.178 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อกับ อายุ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อกับ ระดับการศึกษา โดยวิธีหาค่าไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 18.279 ค่า p-value เท่ากับ 0.019 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อกับ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05*

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อกับ อาชีพหลัก โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 33.350 ค่า p-value เท่ากับ 0.001 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ. 2551-2553) ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อกับ อาชีพหลัก มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001***

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อกับ ระดับรายได้ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่า ค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 12.938 ค่า p-value เท่ากับ 0.044 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อกับ ระดับรายได้ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05*

ตาราง 13 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน ด้านการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้

การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับ ความต้องการ	χ^2	p-value
1. เพศ				1.190	0.551
ชาย	68 32.5%	36 17.2%	1 0.5%		
หญิง	71 34.0%	33 15.8%	0 0.0%		
2. อายุ				12.894	0.230
ต่ำกว่า 20 ปี	13 6.2%	6 2.9%	0 0.0%		
20-30 ปี	15 7.2%	9 4.3%	0 0.0%		
31-40 ปี	32 15.3%	11 5.3%	1 0.5%		
41-50 ปี	35 16.7%	27 12.9%	0 0.0%		
51-60 ปี	30 14.4%	15 7.2%	0 0.0%		
มากกว่า 60 ปี	14 6.7%	1 0.5%	0 0.0%		

การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม และอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับ ความต้องการ	χ^2	p-value
3. ระดับการศึกษา				15.474	0.051
ประถมศึกษา	51 24.4%	13 6.2%	0 0.0%		
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	45 21.5%	27 12.9%	0 0.0%		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	27 12.9%	18 8.6%	0 0.0%		
ปริญญาตรี	16 7.7%	10 4.8%	1 0.5%		
สูงกว่าปริญญาตรี	0 0.0%	1 0.5%	0 0.0%		
อื่นๆ	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%		
4. อาชีพหลัก				27.007	0.008**
รับราชการ	10 4.8%	12 5.7%	0 0.0%		
เอกชน/รัฐวิสาหกิจ	18 8.6%	11 5.3%	0 0.0%		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	8 3.8%	9 4.3%	1 0.5%		

การดูแลรักษาสีงแวดล้อม และอนุรักษ ทรัพยากรธรรมชาติ	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับความต้องการ	χ^2	p-value
รับจ้าง	31 14.8%	16 7.7%	0 0.0%		
นักเรียน/นักศึกษา	8 3.8%	5 2.4%	0 0.0%		
เกษตรกร	43 20.6%	7 3.3%	0 0.0%		
อื่นๆ	21 10.0%	9 4.3%	0 0.0%		
5. รายได้ต่อเดือน				8.302	0.217
ต่ำกว่า 5,000 บาท	38 18.2%	15 7.2%	0 0.0%		
5,001 – 10,000 บาท	79 37.8%	37 17.7%	0 0.0%		
10,001 – 20,000 บาท	17 8.1%	13 6.2%	1 0.5%		
20,001 - 50,000 บาท	5 2.4%	4 1.9%	0 0.0%		
50,001 บาท ขึ้นไป	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%		

จากตาราง 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2551-2553) ด้านการดูแลสุขภาพสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก และระดับรายได้ ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการดูแลสุขภาพสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติกับ เพศ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 1.190 ค่า p-value เท่ากับ 0.551 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการดูแลสุขภาพสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติกับเพศ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการดูแลสุขภาพสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติกับ อายุ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 12.894 ค่า p-value เท่ากับ 0.230 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการดูแลสุขภาพสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติกับ อายุ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการดูแลสุขภาพสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติกับ ระดับการศึกษา โดยวิธีหาค่าไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 15.474 ค่า p-value เท่ากับ 0.051 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการดูแลสุขภาพสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติกับระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการดูแลสุขภาพสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติกับ อาชีพหลัก โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square)พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 27.007 ค่า p-value เท่ากับ 0.008 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการดูแลสุขภาพสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติกับ อาชีพหลัก มีความสัมพันธ์กันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ **0.01****

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการดูแลสุขภาพสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติกับ ระดับรายได้ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 8.302 ค่า p-value เท่ากับ 0.217 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการดูแลสุขภาพสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติกับ ระดับรายได้ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 14 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน ด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้

การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับ ความต้องการ	χ^2	p-value
1. เพศ				0.679	0.712
ชาย	76 36.4%	24 11.5%	5 2.4%		
หญิง	80 38.3%	19 9.1%	5 2.4%		
2. อายุ				8.900	0.542
ต่ำกว่า 20 ปี	16 7.7%	3 1.4%	0 0.0%		
20-30 ปี	18 8.6%	5 2.4%	1 0.5%		
31-40 ปี	31 14.8%	10 4.8%	3 1.4%		
41-50 ปี	44 21.1%	16 7.7%	2 1.0%		
51-60 ปี	34 16.3%	9 4.3%	2 1.0%		
มากกว่า 60 ปี	13 6.2%	0 0.0%	2 1.0%		

การเผยแพร่ความรู้ เกี่ยวกับการเลือกตั้ง	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับ ความต้องการ	χ^2	p-value
3. ระดับการศึกษา				24.169	0.002**
ประถมศึกษา	50 23.9%	6 2.9%	8 3.8%		
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	52 24.9%	19 9.1%	1 0.5%		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	37 17.7%	8 3.8%	0 0.0%		
ปริญญาตรี	17 8.1%	9 4.3%	1 0.5%		
สูงกว่าปริญญาตรี	0 0.0%	1 0.5%	0 0.0%		
อื่นๆ	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%		
4. อาชีพหลัก				44.580	0.000***
รับราชการ	16 7.7%	5 2.4%	1 0.5%		
เอกชน/รัฐวิสาหกิจ	21 10.0%	8 3.8%	0 0.0%		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	10 4.8%	8 3.8%	0 0.0%		

การเผยแพร่ความรู้ เกี่ยวกับการเลือกตั้ง	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้ในระดับดี	สามารถแก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ความต้องการ ได้เพียง บางส่วน	ไม่ได้แก้ไข ปัญหาและ ตอบสนอง ตรงกับ ความต้องการ	χ^2	p-value
รับจ้าง	40 19.1%	6 2.9%	1 0.5%		
นักเรียน/นักศึกษา	10 4.8%	3 1.4%	0 0.0%		
เกษตรกร	45 21.5%	4 1.9%	1 0.5%		
อื่นๆ	14 6.7%	9 4.3%	7 4.8%		
5. รายได้ต่อเดือน				12.100	0.060
ต่ำกว่า 5,000 บาท	42 20.1%	7 3.3%	4 1.9%		
5,001 – 10,000 บาท	88 42.1%	22 10.5%	6 2.9%		
10,001 – 20,000 บาท	22 10.5%	9 4.3%	0 0.0%		
20,001 - 50,000 บาท	4 1.9%	5 2.4%	0 0.0%		
50,001 บาท ขึ้นไป	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%		

จากตาราง 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2551-2553) ด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก และระดับรายได้ ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งกับ เพศ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 0.697 ค่า p-value เท่ากับ 0.712 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งกับเพศ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งกับ อายุ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 8.900 ค่า p-value เท่ากับ 0.542 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งกับ อายุ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง กับ ระดับการศึกษา โดยวิธีหาค่าไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 24.169 ค่า p-value เท่ากับ 0.002 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง กับ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ **0.01****

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งกับ อาชีพหลัก โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square)พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 44.580 ค่า p-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งกับ อาชีพหลัก มีความสัมพันธ์กันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ **0.001*****

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งกับ ระดับรายได้ โดยวิธีหาค่า ไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 12.100 ค่า p-value เท่ากับ 0.060 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553) ด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งกับ ระดับรายได้ มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างในองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ ต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา พบว่า

ลำดับที่	เนื้อหา	ความถี่
1	ประชาชนเข้าร่วมประชุมประชาคมจำนวนน้อย	48
2	ควรมีการประชาสัมพันธ์การประชุมประชาคมให้ทั่วถึงทั้งตำบล	42
3	ควรจัดประชุมประชาคมในวันเสาร์-อาทิตย์	37
4	ควรมีการให้ความรู้แก่ประชาชนก่อนการประชุมประชาคม	36
5	ควรกระจายงบประมาณลงแต่ละพื้นที่ให้เหมาะสม	22
6	ประชาชนไม่ค่อยมีความรู้ในเรื่องแผนพัฒนาสามปี	19
7	โครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาสามปีมีมากเกินไป	8

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน กับแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) และทำให้ทราบศึกษาปัญหาและอุปสรรคของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ทั้งนี้ผลการศึกษานี้จะได้นำไปเผยแพร่และเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการดำเนินงานของหน่วยงานต่อไป

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ ประชาชนในครัวเรือนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา จำนวน 209 ครัวเรือน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์แล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for windows version 16 ผลการศึกษามีดังนี้

สรุปผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 50.2 มีอายุเฉลี่ยระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 29.7 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 34.4 ประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 23.9 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,000 – 10,000 บาท ร้อยละ 55.5

กลุ่มตัวอย่างที่สัมภาษณ์ แสดงให้เห็นการรับรู้การปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่เห็นว่า มีการก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำ ร้อยละ 100 มีการจัดเงินสวัสดิการให้แก่คนชราและผู้พิการ ร้อยละ 99.5 มีการก่อสร้างและปรับปรุง ถนน สะพาน ร้อยละ 99.0 มีการจัดให้มีน้ำประปาใช้ทุกครัวเรือน ร้อยละ 95.7 มีการจัดให้มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน ร้อยละ 94.3 มีการปลูกต้นไม้ ร้อยละ 92.8 มีการทำป้ายรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ร้อยละ 92.3 มีการจัดกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา ร้อยละ 91.9 มีการกำจัดลูกน้ำขุยลาย ร้อยละ 84.2 มีการให้ความรู้ด้านอาชีพ ร้อยละ 75.1 มีการจัดให้มีรถเก็บขนมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ร้อยละ 62.5

ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่ พบว่า ในแต่ละด้าน สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี โดยสามารถเรียงลำดับด้านที่มีค่า ร้อยละจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนน ร้อยละ 85.6 ด้านการส่งเสริม ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ คิดเป็นร้อยละ 82.3 ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค ร้อยละ 79.9 ด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง ร้อยละ 74.6 ด้านการป้องกันและระงับ โรคติดต่อ คิดเป็นร้อยละ 74.6 ด้านการส่งเสริม เด็ก สตรี คนชราและผู้พิการ ร้อยละ 79.4 ด้านการ ก่อสร้างและปรับปรุงถนน สะพาน ร้อยละ 74.2 ด้านการก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำ ร้อยละ 70.8 ด้านการส่งเสริมการศึกษา ร้อยละ 67.5 ด้านการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 66.5 ด้านการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ร้อยละ 52.2

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับ ทัศนะเกี่ยวกับประสิทธิผลของ แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ที่มีความสัมพันธ์กัน พบว่า **ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05*** คือ ด้านการจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนนกับระดับรายได้ ด้านการ ป้องกันและระงับโรคติดต่อกับ ระดับการศึกษา ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อกับระดับ รายได้ ส่วนที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ **0.01**** คือ ด้านการจัดให้มีน้ำ เพื่อการอุปโภค บริโภคกับระดับการศึกษา ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคกับอาชีพหลัก ด้านการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติกับอาชีพหลัก ด้านการเผยแพร่ ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งกับระดับการศึกษา ส่วนที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ **0.001***** คือ ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อกับอาชีพหลัก ด้านการเผยแพร่ความรู้ เกี่ยวกับการเลือกตั้งกับอาชีพหลัก และในประเด็นอื่นๆ พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ

ปัญหาและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ ต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) คือ มีคนมาร่วมประชุมประชาคมน้อย ทำให้ได้ข้อมูลที่ไม่ตรงกับความต้องการของประชาชนทั้งตำบล ควรมีการประชาสัมพันธ์การ ประชุมประชาคมให้ทั่วถึงทั้งตำบล ควรมีการประชุมประชาคมในวันเสาร์-อาทิตย์ เพื่อให้ ประชาชนทุกกลุ่ม ทุกอาชีพได้มีส่วนร่วม ควรมีการให้ความรู้แก่ประชาชนก่อนการประชุม ประชาคม ประชาชนไม่ค่อยมีความรู้ในเรื่องแผนพัฒนาสามปี ควรมีการกระจายงบประมาณลงแต่ ละพื้นที่ให้เหมาะสมและเป็นธรรม โครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาสามปีมีมากเกินไป ทำให้ไม่ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ในทุกโครงการที่บรรจุไว้ ทำให้แผนพัฒนาสาม ปีไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษา ประสิทธิภาพของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ประสิทธิภาพของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ ในด้านการก่อสร้างและปรับปรุงถนน สะพาน ด้านการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ด้านการจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนน ด้านการก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ด้านการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ ด้านการส่งเสริม เด็ก สตรี คนชรา และผู้พิการ ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ ด้านการดูแล รักษาสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง ส่วนใหญ่การดำเนินงานอยู่ในระดับที่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี ผลการศึกษาดังกล่าวไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัยวรรณ เกษีสม, อรุณี แซ่ตั้ง, พันเอกอิสรา สุกนามัย, สมบูรณ์ ดันติการุณย์, อรุณพร สดาวีระ, ปิยนุช แสงวูช, วราพร นิบุร์ และเป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนตำบลปากกรอได้ในระดับดี

2. ผลการศึกษความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับ ประสิทธิภาพของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ที่มีความสัมพันธ์กัน คือ ประสิทธิภาพของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคกับระดับการศึกษา ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคกับ อาชีพหลัก ด้านการจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนนกับ ระดับรายได้ ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ กับ ระดับการศึกษา ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อกับ อาชีพหลัก ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อกับระดับรายได้ ด้านการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติกับอาชีพหลัก ด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งกับระดับการศึกษา ด้านการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งกับอาชีพหลัก ส่วนในประเด็นอื่นๆ พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษา ในด้าน เพศ อายุ ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัยวรรณ เกษีสม ส่วนในเรื่องข้อเสนอแนะ ประชาชนมีความต้องการ ให้จัดประชุมประชาคมในวันเสาร์-อาทิตย์ ควรมีการให้ความรู้แก่ประชาชนก่อนการประชุมประชาคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราพร นิบุร์ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณี แซ่ตั้ง, พันเอกอิสรา สุกนามัย, สมบูรณ์ ดันติการุณย์, อรุณพร สดาวีระ และปิยนุช แสงวูช ปัจจัยส่วนบุคคลในด้านที่สัมพันธ์กัน เป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า ปัจจัยส่วนบุคคล

แตกต่างกันเห็นว่าแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลาสามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับที่สามารถแก้ไขปัญหา และตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี แต่ก็ยังมีประชาชนบางส่วนที่ต้องการให้มีการแก้ไขและตอบสนองในระดับที่มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ และในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับ ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ที่มีความสัมพันธ์กัน เช่น ระดับการศึกษา ระดับรายได้ อาชีพ จะเห็นว่า ระดับการศึกษา ระดับรายได้ และ อาชีพ ที่แตกต่างกัน ทำให้ประชาชนมีความคิดเห็นในผลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเฉพาะในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วน ตำบลปากกรอ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา และเป็นการศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคลบางประการที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะ สำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยถึงประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี ในพื้นที่อื่นๆ เพิ่มเติม เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี กับกลุ่มผู้ได้รับผลประโยชน์และผลกระทบจากการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ นั้นๆ

บรรณานุกรม

- กระทรวงมหาดไทย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.2546.คู่มือการจัดทำแผนท้องถิ่น เทคนิคการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น แนวทางการสนับสนุนการจัดทำแผนแม่บทชุมชนพึ่งตนเอง สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น .กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
- กระทรวงมหาดไทย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.2546. คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแผนพัฒนาสามปีแผนปฏิบัติการและการติดตามประเมินผล. ส่วนแผนพัฒนาท้องถิ่น สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
- จิระโชค วีระชัย และคณะ .2546. รัฐศาสตร์ทั่วไป.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ถนอม ม่วงกลม.2543.การประเมินประสิทธิผลการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษาเฉพาะกรณี องค์การบริหารส่วนตำบลคอกกระบือ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร .วิทยานิพนธ์พัฒนาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต, คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สาขาการบริหารการพัฒนาสังคม ,สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ปกรณ์ ปรียากร. 2543. การบริหารโครงการ : แนวความคิดและแนวทางในการสร้างความสำเร็จ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สมาธรรม.
- ปิยนุช แสงวูธ. 2544. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ตำบลนางาม อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,สาขาวิชาไทยคดีศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พันเอกอิศรา สุคนามัย. 2547. ประสิทธิภาพในการบริหารราชการของสถานีวิทยุกระจายเสียงในสังกัดกองทัพบก. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- พลศักดิ์ อินทรโยธา.2538.ประสิทธิผลของการให้บริการของสำนักงานเขตชั้นกลางกรุงเทพมหานคร: ศึกษาเฉพาะกรณี สำนักงานเขตบึงกุ่ม.วิทยานิพนธ์พัฒนาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต, คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สาขาการบริหารการพัฒนาสังคม ,สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ภรณ์ กิรติบุตร. 2529. การประเมินประสิทธิผลองค์กร.กรุงเทพฯ ฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- วราพร บุญธีร์. 2550. การมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลมะนังยงในการจัดทำแผนพัฒนา 3 ปี (พ.ศ. 2549-2551) ขององค์การบริหารส่วนตำบลมะนังยง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี. สาร

นิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,สาขาการปกครองท้องถิ่น คณะรัฐประศาสนศาสตร์, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วรเดช จันทรศร. 2548. ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ (An Integrated Theory Public Policy Implementation). กรุงเทพฯ ฯ : หจก.สหાયบล็อคและการพิมพ์.

สุพจน์ โกวิทยา. 2548. การบริหารโครงการ.สงขลา : บริษัท สมิตลา ไทม์ จำกัด.

สุพิน เกษาคุปต์. ม.ป.ป. ขอบข่ายและแนวคิดเชิงทฤษฎีรัฐประศาสนศาสตร์ เอกสารประกอบการบรรยายวิชา PA 701 .โครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สมบูรณ์ ดันติการุณย์ .2545.ปัญหาและอุปสรรคของการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลประจำปี 2546 ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สุวิมล ตีรกันันท์. 2548. การประเมินโครงการ แนวทางสู่การปฏิบัติ .กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สายชล สุนทร.2550. การประเมินแผนพัฒนา ปี 2549 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี.รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น คณะรัฐประศาสนศาสตร์, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

อุทัยวรรณ เกษีสม. 2550. ประสิทธิภาพของการนำแผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2548-2550) ไปปฏิบัติกรณีศึกษา: องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อรัศธรรม พรหมมะ. 2545. นโยบายสาธารณะและการวางแผน. เอกสารประกอบการบรรยายวิชา PA200. โครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อรุณพร สดาวีระ.2549.การวิเคราะห์ต้นทุนประสิทธิผลของระบบบริหารชำระเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ เทอม 2/2548-2/2549 .สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อรุณี แซ่ตั้ง. 2545. ประสิทธิภาพของการนำนโยบายการบังคับใช้หมวกนิภัยสำหรับผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ในจังหวัดตรัง. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ภาคผนวก

แบบสัมภาษณ์

โครงการวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ อำเภอลำลูกขัน จังหวัดสงขลา

1. แบบสอบถามชุดนี้มี 7 หน้า แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของประชาชน
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ
2. โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อและทุกตอน ตามความคิดเห็นของท่านและตามคำชี้แจงที่กำหนดไว้ในแต่ละตอน
3. แบบสอบถามนี้ใช้เวลาในการตอบประมาณ 15-20 นาที และขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 : ข้อความเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ใน ( ) ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. เพศ 1.ชาย 2.หญิง
2. อายุ 1. ต่ำกว่า 20 ปี 2. 20 -30 ปี 3. 31- 40 ปี
 4. 41- 50 ปี 5. 51 -60 ปี 6. มากกว่า 60 ปี
- 3.การศึกษา 1. ประถมศึกษา 2. มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า 3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
 4. ปริญญาตรี 5. สูงกว่าปริญญาตรี 6. อื่นๆ(ระบุ).....
4. อาชีพหลัก 1. รับราชการ 2. เอกชน/รัฐวิสาหกิจ 3. ค้าขายธุรกิจส่วนตัว
 4. รับจ้าง 5. นักเรียน/ นักศึกษา 6. เกษตรกร
 7. อื่นๆ (ระบุ).....
5. รายได้ต่อเดือน 1. ต่ำกว่า 5,000 2. 5,000 – 10,000 3. 10,001-20,000
 4. 20,001-50,000 5. 50,001 ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553)ในทัศนะของประชาชน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ใน ( ) ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. การก่อสร้างและปรับปรุงถนน สะพาน

1.1 อบต.ของท่านมีการก่อสร้างและปรับปรุง ถนน สะพานหรือไม่

- 1. มี
- 2. ไม่มี

1.2 ถ้ามี สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของท่านได้ในระดับใด

- 1. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี
- 2. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน
- 3. ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ

1.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างและปรับปรุง ถนน สะพาน

.....
.....

2. การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

2.1 อบต.ของท่านมีการดำเนินการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในรูปแบบใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. จัดให้มีรถเก็บขนมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- 2. จัดให้มีถังมูลฝอยทุกครัวเรือน
- 3. จัดให้มีถังมูลฝอยบางครัวเรือน
- 4. ไม่มีการดำเนินการ
- 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2.2 การดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของท่านได้ในระดับใด

- 1. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี
- 2. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน
- 3. ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ

2.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

.....
.....

3. การจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค

3.1 วัตถุประสงค์ของท่านมีการดำเนินการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคในรูปแบบใดบ้าง

- 1. จัดให้มีน้ำประปาใช้ทุกครัวเรือน
- 2. จัดให้มีน้ำประปาใช้บางครัวเรือน
- 3. ไม่มีการดำเนินการ
- 4. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3.2 การดำเนินการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคสามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของท่านได้ในระดับใด

- 1. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี
- 2. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน
- 3. ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ

3.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค

.....

.....

4. การจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนน

4.1 วัตถุประสงค์ของท่านมีการดำเนินการจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนน ครอบคลุมหรือไม่(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. จัดให้มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน
- 2. จัดให้มีไฟฟ้าใช้บางครัวเรือน
- 3. จัดให้มีไฟถนนทุกเส้นทางในตำบล
- 4. จัดให้มีไฟถนนบางเส้นทางในตำบล

4.2 การดำเนินการจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนน สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของท่านได้ในระดับใด

- 1. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี
- 2. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน
- 3. ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ

4.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดให้มีไฟฟ้า ไฟถนน

.....

.....

5. การก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำ

5.1 อบต.ของท่านมีการดำเนินการก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำหรือไม่

- 1. มี
- 2. ไม่มี

5.2 การดำเนินการก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำ สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของท่านได้ในระดับใด

- 1. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี
- 2. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน
- 3. ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ

5.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการก่อสร้างท่อหรือทางระบายน้ำ

.....
.....

6. การส่งเสริมการศึกษา

6.1 อบต.ของท่านมีการส่งเสริมการศึกษารูปแบบใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. การให้การอบรมผู้นำ
- 2. การให้ความรู้ด้านอาชีพ
- 3. การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารในชุมชน
- 4. จัดตั้งที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน
- 5. สนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียนในชุมชน
- 6. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

6.2 การดำเนินการส่งเสริมการศึกษา สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของท่านได้ในระดับใด

- 1. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี
- 2. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน
- 3. ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ

6.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมการศึกษา

.....
.....

7. การส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ

7.1 วัตถุประสงค์ของท่านมีการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการรูปแบบใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. การจัดกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา
- 2. การจัดกิจกรรมวันลอยกระทง วันสงกรานต์
- 3. การจัดกิจกรรมแข่งขันกีฬา
- 4. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

7.2 การดำเนินการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของท่านได้ในระดับใด

- 1. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี
- 2. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน
- 3. ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ

7.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ

.....
.....

8. การส่งเสริม เด็ก สตรี คนชราและผู้พิการ

8.1 วัตถุประสงค์ของท่านมีการส่งเสริม เด็ก สตรี คนชราและผู้พิการ รูปแบบใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. การจัดเงินสวัสดิการให้แก่คนชรา และผู้พิการ
- 2. การจัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัว
- 3. การจัดกิจกรรมสำหรับเด็ก สตรี คนชราและผู้พิการ
- 4. ไม่มีการดำเนินการ
- 5. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

8.2 การดำเนินการส่งเสริม เด็ก สตรี คนชราและผู้พิการ สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของท่านได้ในระดับใด

- 1. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี
- 2. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน
- 3. ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ

8.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริม เด็ก สตรี คนชราและผู้พิการ

.....
.....

9. การป้องกันและระงับโรคติดต่อ

9.1 วัตถุประสงค์ของท่านมีการป้องกันและระงับโรคติดต่อรูปแบบใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. การฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า
- 2. การฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากเท้าเปื่อย
- 3. การกำจัดลูกน้ำยุงลาย
- 4. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

9.2 การดำเนินการป้องกันและระงับโรคติดต่อ สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของท่านได้ในระดับใด

- 1. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี
- 2. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน
- 3. ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ

9.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันและระงับโรคติดต่อ

.....

.....

10. การดูแล รักษาสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

10.1 วัตถุประสงค์ของท่านมีการดูแล รักษาสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติรูปแบบใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. การปลูกต้นไม้
- 2. การปล่อยพันธุ์ปลา
- 3. การพัฒนาสถานที่สาธารณะ
- 4. ไม่มีการดำเนินการ
- 5. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

10.2 การดำเนินการดูแล รักษาสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของท่านได้ในระดับใด

- 1. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี
- 2. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน
- 3. ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ

10.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดูแล รักษาสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

.....

.....

11. การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง

11.1 อบต.ของท่านมีการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง รูปแบบใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง
- 2. การทำป้ายรณรงค์ประชาสัมพันธ์
- 3. ไม่มีการดำเนินการ
- 4. อื่นๆ (โปรดระบุ) .....

11.2 การดำเนินการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของท่านได้ในระดับใด

- 1. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้ในระดับดี
- 2. สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการได้เพียงบางส่วน
- 3. ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองตรงกับความต้องการ

11.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง

.....
.....

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง ท่านมีข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอะไรบ้างเกี่ยวกับประสิทธิผลของแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2551-2553) ในทัศนะของตัวเอง

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ผู้วิจัยขอขอบคุณในการให้ความร่วมมือตอบแบบสัมภาษณ์ครั้งนี้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	นางสาวอรอนงค์ เรืองพุทธ		
รหัสประจำตัวนักศึกษา	5210521624		
วุฒิการศึกษา			
วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา	
ครุศาสตรบัณฑิต (คณิตศาสตร์)	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	2547	

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลปากกรอ
อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา